

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) A *Helsinn Healthcare S. A. (Helsinn) v. Teva Pharmaceuticals USA, Inc.* (Teva)-ügyben a legfelsőbb bíróság (Supreme Court, SC) egyhangúan úgy döntött, hogy egy találmány eladása olyan félnek, amely kötelezve van arra, hogy azt titokban tartsa, a 2012. évi szabadalmi törvény (America Invents Act, AIA) szerint eladásra ajánlottak (on sale) tekintendő. Ez korlátozza az olyan találmány szabadalmazhatóságát, amely „nyilvánosan használt, eladásra ajánlott vagy másképp hozzáférhető a közönség számára az igényelt találmány tényleges bejelentési napja előtt”, vagyis a technika állásához tartozónak tekintik, és ezért nem szabadalmazható.

Az AIA kizárja, hogy egy személy szabadalmat kaphasson az olyan találmányra, amely a szabadalmi bejelentés időpontja előtt eladásra ajánlott volt. „Egy személy jogosult egy szabadalomra, kivéve, ha ... az igényelt találmány szabadalmazva, nyomtatott publikációban leírva vagy nyilvános használatban van vagy eladásra ajánlott, vagy más módon hozzáférhető volt a közönség számára az igényelt találmány tényleges bejelentési időpontja előtt [a szabadalmi törvény 102(a)(1) cikke]. Az AIA előtt hatályos szabadalmi törvény hasonló kizárást („on sale bar”) tartalmazott: „Egy személy jogosult egy szabadalomra, kivéve, ha – (a) a találmány mások által ismert vagy használt volt ebben az országban, vagy szabadalmazva vagy leírva volt nyomtatott publikációban ebben vagy egy külföldi országban, mielőtt azt a szabadalmi bejelentő feltalálta, vagy (b) a találmány szabadalmazva vagy leírva volt egy nyomtatott publikációban ebben vagy egy külföldi országban, vagy nyilvános használatban vagy eladásra ajánlott volt ebben az országban a szabadalmi bejelentésnek az Egyesült Államokban szabadalmazásra való benyújtása előtt több mint egy évvel”.

A fenti *Helsinn v. Teva*-ügy tanulsága tehát, hogy az SC szerint az AIA alapján egy találmány eladása akkor is gátja a szabadalmazásnak, ha a vevő kötelezve van, hogy a találmányt titokban tartsa.

B) A svájci óragyártó *Swatch Group* (Swatch) – amely birtokolja a *Tissot*, *Omega*, *Rado* és *Swatch* márkát – beperelte bitorlásért a *Samsung Electronics* (Samsung) vállalatot és amerikai leányvállalatát néhány nappal azt követően, hogy az bemutatta legújabb Galaxy óráját, arra hivatkozva, hogy a Samsung Gear Sport, Gear S3 Classic és Frontier okos óráinak letölthető számlapja a saját védjegyeihez hasonló védjegyet visel.

* DANUBIA Szabadalmi és Jogi Iroda.

A Swatch a perben 100 millió USD-t meghaladó kártérítést követelt a védjegybitorlásért, és emellett a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekedettel és tisztességtelen üzleti gyakorlattal is vádolta a Samsungot. A Swatch az Amerikai Egyesült Államokban indított jogi eljárást, mert védjegyei ott lajstromozva voltak.

A Samsung nem várta be a bíróság döntését, hanem lehetővé tette okosóra-tulajdonosai számára, hogy gyári beállítású, hibás óraszámplajaikat a Galaxy Wearable okostelefon-al-kalmazással újakra cseréljék ki.

A Samsung nem az első komoly szellemi tulajdoni ellenfele a Swatchnak; ez az órávállalat valójában számos bitorlási pert harcolt végig. Így 2014-ben több más vállalattal együtt követelte olyan weboldalak megszüntetését, amelyek állítólag szerzői jogokat sértő okosórászámlopokat kínáltak. A Swatchról olyan híreket is lehetett olvasni, hogy 173-nál több okosóra-szabadalma van, amelyek adatátviteltől közelségérzékelésen keresztül számos egyéb új megoldásra vonatkoznak.

Brazília

A Brazil Gazdasági Minisztérium és a Brazil Szabadalmi Hivatal egy cselekvési tervet jelentett be, amelynek célja, hogy 2021 végéig 80%-kal csökkentsék a vizsgálatlan szabadalmi bejelentések számát. A hivatal becslése szerint jelenleg 160 000 szabadalmi bejelentés vár elővizsgálati döntésre.

A terv részeként 2019. július 9-én két új határozatot publikáltak a hivatalos közlönyben: a 240. sz. és a 241. sz. határozatot, amelyek a 2018. október 25-én publikált, az „elővizsgálati hivatali végzéseket bevezető” 227. sz. határozatot helyettesítik.

A 240. sz. határozat azokra a szabadalmi bejelentésekre irányul, amelyek kapcsán más szabadalmi hivatal nem bocsátott ki kutatási jelentést, míg a 241. sz. határozat azokkal a bejelentésekkel foglalkozik, amelyekkel kapcsolatban más szabadalmi hivatalok már kiadtak kutatási jelentéseket.

A 240. sz. határozat alapján a Brazil Szabadalmi Hivatal a következő jár majd el.

- Előzetes hivatali jelentést fog kiadni (a) a brazil elővizsgáló által készített kutatási jelentéssel a vonatkozó technika állásáról és (b) a bejelentő számára azzal a követelménnyel, hogy nyújtson be megfelelő módosításokat és/vagy műszaki érveket arról, hogy a találmány szabadalmazható a technika állásához tartozó megnevezett dokumentumok ismeretében.
- A bejelentőnek az előzetes hivatali végzésre annak publikálásától számított 90 napon belül kell választ benyújtania, aminek elmulasztása a bejelentés végleges megszűnését eredményezi.
- Ha a bejelentő időben válaszol, a hivatal elvégzi a bejelentés érdemi vizsgálatát anélkül, hogy további újdonságvizsgálatot végezne (vagyis a vizsgálat csupán az előzetes hivatali végzésben említett technika állását veszi figyelembe).

A 241. sz. határozat alapján a Brazil Szabadalmi Hivatal a következőképpen fog eljárni.

- Előzetes hivatali végzést ad ki (a) egy kutatási jelentéssel, amely a más szabadalmi hivatalok/nemzetközi hivatalok/regionális hivatalok által végzett kutatási jelentésekben említett technika állására korlátozódik és (b) a bejelentő azon kötelezettségével, hogy módosításokat és/vagy műszaki érveket nyújtson be, amelyek megvédik a találmány szabadalmazhatóságát a megnevezett technika állásával szemben.
- A bejelentőnek választ kell benyújtania az előzetes hivatali végzésre annak publikálásától számított 90 napon belül, aminek elmulasztása a bejelentés végleges megszűnését eredményezi.
- Ha a választ időben benyújtják, a hivatal elvégzi a bejelentés érdemi vizsgálatát anélkül, hogy további kutatást végezne.
- Ha az előzetes hivatali végzésre adott válasz nem tartalmaz olyan igénypontosorozatot, amely a szabadalmazhatósági követelményekkel kapcsolatban megfelel a technika állásának és a műszaki érveknek, a bejelentést elutasítják, de a bejelentőnek joga van fellebbezésre.

Előzetes hivatali végzéseket a 240. sz. határozat alapján 2019. július 23-tól kezdve, míg a 241. sz. határozat alapján 2019. augusztus 6-tól kezdve ad ki a Brazil Szabadalmi Hivatal.

Az új eljárás nem alkalmazható olyan szabadalmi bejelentésekre, amelyekre már kiadtak első elővizsgálati jelentést, továbbá olyan bejelentésekre, amelyekkel kapcsolatban harmadik személyek vagy az ANVISA már közölt megjegyzéseket. A megosztott bejelentések is ebbe a kategóriába tartoznak.

Egyesült Királyság

A) A *McMug Ltd* (Mug) az Egyesült Királyság Szellemtulajdon-védelmi Hivatalánál (United Kingdom Intellectual Property Office, UKIPO) kérelmet nyújtott be az OKAYEST védjegy lajstromozása iránt. Néhány hónappal később a védjegyet lajstromozták a 21. áruosztályban a legkülönbözőbb alakú és anyagú edényekre.

2018. februárban (18 hónappal a lajstromozás után) az *AMC Photographics Limited* (AMC) kérelmet nyújtott be az OKAYEST védjegy lajstromozásának érvénytelenné nyilvánítása iránt. A kérelmet arra a tényre alapozta, hogy a kifogásolt védjegy nélküli a megkülönböztetőképeséget, mert teljesen leíró jellegű szótári szó (az okay szó felsőfoka), továbbá a szót sok kereskedő újdonságnak minősülő árukon használja, ezért az szokásos a mindennapi nyelvben, és megalapozott az új tárgyak kereskedelmében.

Az AMC szakterülete a professzionális minőségű nagy poszterek, fényképek és vászonnyomatok nyomtatása, CD- és DVD-másolás, valamint csuprok, terítők, bevásárlószatyrok és hasonlók előállítására és nyomtatására volt. Egyértelműen érdekében állt a megtámadott védjegy eltávolítása a lajstromból, mert fennállt a lehetősége annak, hogy a védjegy használata

miatt bitorlónak minősülhetnek annak ellenére, hogy bizonyítékot nyújtott be az ilyen használatnak a védjegy lajstromozása előtti megindításáról.

A Mug az érvénytelenségi perben vitatta az AMC álláspontját, és ellennyilatkozatot nyújtott be. Úgy döntött, hogy álláspontjának alátámasztására nem nyújt be bizonyítékot. Ezzel szemben az AMC írásbeli nyilatkozatot és terjedelmes bizonyító anyagot nyújtott be, többek között két tanú nyilatkozatát, amelyek az OKAYEST védjegy használatát igazolták harmadik felek által; benyújtottak továbbá hivatkozásokat weboldalakra, szótárakra, valamint könyvkivonatokat és újságcikkeket.

Az első tanúvallomás megállapította, hogy az AMC 2011-ben Kanadában egy pólón találkozott először az „okayest” szóval. 2014-ben számos bögrét tervezett olyan mondatokkal díszítve, amelyek tartalmazták ezt a szót, így a WORLD’S OKAYEST BROTHER kifejezést. 2016-ban 500 ilyen csészét adtak el 3,50 GBP-ért.

Az AMC azt is kinyilvánította, hogy ő volt az egyetlen kiskereskedő, aki OKAYEST védjegyű csészéket árusított. Ennek bizonyítására az Amazon áruháznak átadott olyan csészéket mutatott be, amelyek THE WORLD’S OKAYEST MUM/BROTHER/SISTER/BOSS és hasonló feliratot viseltek, és ilyen árukat más kiskereskedők is árusítottak.

A hivatali döntés érintett vezető ügyeket a megkülönböztetőképességgel és a leíró jelleggel, valamint azzal kapcsolatban, hogy azok hogyan alkalmazzák az „okayest” lajstromozást. Megállapította azonban, hogy a benyújtott bizonyíték nem ismertette, miszerint az „okayest” szót áruk tulajdonságainak a megjelölésére használták/használgák. A legvalószínűbb lehetőség szerint leírhatták a termék minőségét, azonban nem tűnt valószínűnek, hogy az újdonságok területén kereskedők termékeiket jogosan írták le ilyen módon annak érdekében, hogy közöljék a fogyasztóval az általa vásárolt csésze „átlag feletti” jellegét.

A vonatkozó közönség az „okayest” szót az áruk leírásaként vagy azok valamilyen tulajdonságaként sem fogná fel. Miként a csészéken való gyér használat is mutatta, ezzel a szóval egy hosszabb mondat részeként és játékos módon a terméket használó személyt szándékoztak leírni. Ezért a szó nem volt a fogyasztóra vagy a kereskedőre nézve közvetlenül deskriptív. Továbbá a benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek ahhoz, hogy a védjegyet nem disztinktívnek tekinthessék. Ilyen vonatkozásban az elővizsgáló leszögezte, hogy nem volt ok annak megállapítására, hogy a szó önmagában nem alkalmas védjegyként funkcionálni. Természetesen az a tény, hogy a szó megtalálható szótárban, nem elegendő ahhoz, hogy a védjegyet töröljék a lajstromból. Ha elég lenne, sok védjegyet kellene nem disztinktívnek tekinteni.

A fentiek miatt az érvénytelenítési kérelem sikertelen volt, és az OKAYEST védjegy a 21. áruosztályban lajstromozott maradt.

B) A *JK Solutions* (JK) 2017. augusztus 21-én az UKIPO-nál kérelmet nyújtott be a KINKEDIN szóvédjegy lajstromozása iránt a 45. áruosztályban különböző szolgáltatásokra.

A *LinkedIn Ireland Unlimited Company* (LinkedIn) felszólalt e bejelentés ellen arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy összetévesztést okozhat európai uniós LINKEDIN szóvédjegye és logója korábbi lajstromozása folytán, többek között a 45. áruosztály szolgáltatásaira; emellett védjegye hírnévre tett szert.

A LinkedIn passing offra is hivatkozott, mert a „linked” szó szexuális jellegű szolgáltatásokat sugallhat.

A hivatal felszólalási osztálya fenntartotta a felszólalást, és elutasította a bejelentést, de nem összetévesztési valószínűség vagy passing off miatt, hanem csupán a hírnévre való hivatkozás alapján.

Az elővizsgáló nézete szerint a szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak, míg a védjegyek vizuálisan és hangzásilag nagymértékben hasonlítanak, de fogalmilag eltérőnek tűntek. Ez a megállapítás azt a benyomást kelthette volna, hogy a felszólalás sikeres lehetne összetévesztési valószínűség miatt, az elővizsgáló mégis úgy döntött, hogy nem forgott fenn összetévesztés veszélye sem közvetlenül, sem közvetve egyik áruosztályban sem.

Ezután az elővizsgáló a hírnévre való hivatkozást vizsgálta, és kifogásolta a felszólaló bizonyítékait, mert azok legtöbbször vagy nem volt dátumozva, vagy pedig a bejelentés napjánál későbbi keltezésű volt, és a LinkedInt „unalmas hálózatnak ítélt helyként” írta le, „amely szexisebb rokonai, az Instagram, a Facebook és a Twitter ellen harcol.”

Az elővizsgáló arra a következtetésre jutott, hogy a bizonyíték erősebb lehetne, és nem elegendő annak megalapozásához, hogy a védjegy megkülönböztetőképesége javult bármilyen szolgáltatás vonatkozásában, kivéve az „üzleti hálózatépítést”.

E megállapítás ellenére a JK volt az, amely segítette megerősíteni a LinkedIn helyzetét azaz, hogy tanúvallomásaiban azt állította: „a LinkedIn szinonim a felszólalóval és annak 500 millió felhasználójával”. Ebből az elővizsgáló arra következtetett, hogy a LinkedIn hírneve erősnek tekinthető. Ebből következik, hogy mivel Kinkedint „bizarr szexhelyként” hirdették, a lajstromoztatni kívánt védjegy nyilvánvalóan elhalványítaná a LinkedIn professzionális hálózatépítő szolgáltatásokat nyújtó imázsát.

Az elővizsgáló a passing offra való hivatkozást elutasította, mert nem talált hamis beállításra való bizonyítékot.

A felszólalás azonban egészében a hírnévre való hivatkozás bizonytalansága folytán eredményes volt, és ezért a bejelentést az UKIPO elutasította.

Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office, EPO)

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal és az EU Szellemi Tulajdoni Hivatala (European Union Intellectual Property Office, EUIPO) 2019. június 13-án új alapegyezményt írt alá, megújítva elkötelezettségüket arra, hogy támogatják széles körű együttműködésüket vállalatoknak, kutatóknak és feltalálóknak nyújtott szolgáltatásaik további javítására Európában és világszerte.

„Ez az egyezmény új fejezetet nyit meg a hivatalaink közötti együttműködés hagyományaiban” – mondta *António Campinos* ESZH-elnök. „Célja, hogy fokozza az európai szellemi tulajdoni rendszer hatékonyságát, javítsa hozzáférhetőségét a felhasználók számára, és elősegítse a szellemi tulajdoni kultúra fejlődését Európában. Mint két olyan szervezet, amely páneurópai szellemi tulajdoni jogokat adminisztrál számos közös tagállammal és felhasználóval, sokat nyerhetünk a tudás és a legjobb gyakorlatok kicserélésével.”

Az új megállapodás, amelyet az ESZH elnöke és az EUIPO vezérigazgatója, *Christian Archambeau* írt alá, egy 2011 májusában kötött korábbi szerződést követett, és rugalmas helyzetet nyújt az ESZH és az EUIPO közötti együttműködés összehangolására – fejezte be nyilatkozatát *Campinos* elnök.

Az alapegyezmény révén a két hivatal fokozza az információcserét, és egyezteti európai és nemzetközi együttműködését, különösen tevékenységük kiegészítő jellege fényében. Törekedni fognak arra, hogy közösen magas színvonalú szolgáltatást nyújtsanak a szellemi tulajdon területén, közösen növeljék a szellemi tulajdon rendszerének ismertségét, és eredményesen támogassák a két hivatal stratégiai tervében előírányzott átalakításokat.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsai 2018. évi jelentésükben pozitív mérleget vonnak szerkezeti reformjukkal kapcsolatban, mert a 2007. január 1-jei reform életbelépése óta hatékonyságuk, vagyis az elintéztett fellebbezési ügyek száma a műszaki tagok teljesítőképességét mérve 18%-kal nőtt. Az elintéztett fellebbezési eljárások száma 22,6%-kal emelkedett.

A jelentés szerint 2018-ban betöltötték a műszakilag képzett tagok üres helyeit, és 2019-re további 23 állást hagytak jóvá.

Ezenfelül a reform keretében az ESZH elnökének hatáskörét egy újonnan létrehozott, „a fellebbezési tanácsok elnöke” pozícióra ruházták át, és emellett az igazgatótanács beosztott szerveként létrehoztak egy Fellebbezési Kamarai Bizottságot.

Az ESZH a múltban többek között nagyfokú személyzetpolitikai és szervezeti hiányosságok miatt került az újságok szalagcímébe. A reformmal mindenekelőtt az ESZH fellebbezési tanácsainak szervezeti és igazgatótechnikai önállóságát kívánták megőrizni és hatékonyságát növelni.

C) Az Európai Szabadalmi Hivatal 2019. július 1-jén jóváhagyta a fellebbezési tanácsok módosított eljárási szabályait, amelyek 2020. január 1-jén fognak hatályba lépni. A szabályok módosítása jelentős mértékű, aminek következtében sokkal nehezebb lesz a fellebbezési szakaszban engedélyt kapni új kérelmek, tények, ellenvetések vagy érvek benyújtására.

Eljárási hatékonyság

A szabályok számos módosításának célja a fellebbezési eljárás hatékonyságának javítása.

Minden egyes fellebbezési tanács előre publikálni fogja azoknak az ügyeknek a listáját, amelyekben az elkövetkező év folyamán valószínűleg szóbeli tárgyalást fog tartani, illetve közleményt vagy írott döntést fog kiadni.

Az 5(3) cikk előírja, hogy az ügyintéző bírónak előzetesen tanulmányoznia kell egy fellebbezést abból a célból, hogy megállapítsa, annak nem kell-e más ügyek előtt elsőbbséggel bírnia, például ha az egyértelműen elfogadhatatlan, vagy ha más rokon fellebbezésekkel együtt kell kezelni. Ha egyes fellebbezések kapcsolatban vannak (például megosztott vagy azonos elsőbbségű bejelentések), akkor a tanács arra fog törekedni, hogy azokkal közvetlenül egymás után foglalkozzon, vagy azokat kiemelt eljárással kezelje [10(2) cikk]. Az utóbbi eljáráshoz nincs szükség a felek jóváhagyására.

Az új 10(3) cikk kimondja, hogy a fellebbezési tanács meggyorsíthatja a fellebbezési eljárást egy fél kívánsága alapján. Ehhez a félnek megfelelő okot kell szolgáltatnia, azt alátámasztó bizonyítékkal együtt. Az ESZH által javasolt lehetséges megfelelő ok lehet egy függőben levő bitorlási eljárás vagy a fellebbezés eredményétől függő licenctárgyalás. Egy bíróság is kérhet gyorsított eljárást [10(4) cikk], és a tanács saját indítvány alapján is meggyorsíthat egy eljárást [10(5) cikk].

Az új eljárási szabályok most azt is megállapítják, hogy a tanács csak akkor küldhet vissza egy ügyet az elsőfokú részlegnek, ha ezt különleges okok indokolják (11. cikk). Alapvető hiányosságok az elsőfokú eljárásban ilyen különleges okot képeznek. Ennek az új rendelkezésnek a célja, hogy elkerüljék a fellebbezési tanács és az elsőfokú részleg közötti „ping-ponghatást”.

A fellebbezési eljárások alapja

A 12(1) cikk megadja, hogy milyen dokumentumok képezik a fellebbezési eljárások alapját. Ezt a szabályt módosították, hogy felölelje a fellebbezési döntést és az elsőfokú szóbeli tárgyalás jegyzőkönyvét vagy az ügyfelekkel folytatott video- vagy telefonkonferenciát.

A 12. cikk 4–6. bekezdése nehezebbé teszi a felek számára, hogy a fellebbezési eljárásban engedélyt kapjanak új kérelmek, tények, bizonyítékok és/vagy kifogások elfogadására.

Az új 12(2) cikk megadja az ESZH fellebbezési eljárásainak célját, nevezetesen „a fellebbezés alatt álló döntés felülvizsgálatát bírói módon”. Egy ESZH-döntés fellebbezésének nem célja az ügy teljes felülvizsgálata. Egy fél fellebbezési ügyének azokra a kérelmekre, tényekre, kifogásokra, érvekre és bizonyítékokra kell irányulnia, amelyeken a megfellebbezett döntés alapszik. Bármely fél vagy felek olyan ügye, amely nem vonatkozik „kérelmekre, tényekre, kifogásokra, érvekre és bizonyítékokra, amelyeken a megfellebbezett döntés alapult”, a fél ügyének olyan módosításaként kezelendő, amelyet a tanács csak tetszése szerint foglalhat bele az eljárásba. Egy módosítás elfogadására vonatkozó döntéskor a tanács figyelembe fogja venni a módosítás bonyolultságát, a módosítás alkalmasságát arra, hogy olyan tényekre

vonatkozzék, amelyek a döntéshez vezetnek, és az eljárás gazdaságosságának szükségességét. A tanács nem fog befogadni olyan kérelmeket, tényeket, kifogásokat vagy bizonyítékokat, amelyeket nem fogadtak be az elsőfokú eljárásban, vagy amelyeket el kellett volna fogadni, vagy amelyeket már nem tartottak fenn, hacsak úgy nem dönt, hogy az azok be nem fogadására vonatkozó döntés téves volt, vagy ha a fellebbezés körülményei igazolják azok elfogadását [12(6) cikk].

A 13. cikk meghatározza azokat a körülményeket, amelyek mellett egy fél ügyének módosítását engedélyezik egy későbbi szakaszban, vagyis a fellebbezés vagy a válasz okainak benyújtása után. Itt a tanács ismét saját tetszése szerint dönthet, ha egy fél az eljárás nagyon késői szakaszában kér ilyen módosítást: például egy 100(2) szabály szerinti közlés (a tanács felszólít megjegyzések közlésére) megválaszolásakor vagy egy szóbeli tárgyalásra vonatkozó felhívás kiadása után ezt nem kell figyelembe venni, hacsak nem forognak fenn különleges körülmények.

Szóbeli tárgyalások

A 15(1) cikk szerint a tanács törekedni fog a szóbeli tárgyalásra vonatkozó felhívás legalább négy hónappal korábbi kiadására. Az új szabályok ismertetik azokat a körülményeket is, amelyek mellett el lehet halasztani egy szóbeli tárgyalást.

Rövidített eljárások

Az új eljárási szabályok lehetővé teszik, hogy a fellebbezési tanácsok rövidített alakban adjanak ki döntéseket a felek hozzájárulása mellett [15(7) cikk]. Ahol jelezték, hogy egy harmadik félnek vagy egy bíróságnak törvényes érdekében áll, miszerint a döntés ne legyen rövidített alakú, a tanács ezt figyelembe fogja venni. A 15(8) cikk szintén megengedi a tanács számára, hogy a döntést rövidített alakban adja ki, ha ez nincs ellentétben az első fok érdekeivel. Ilyen körülmények között nincs szükség a felek hozzájárulására.

A 15(9)a cikk jelzi, hogy a tanács törekedni fog a szóbeli tárgyalást követő három hónapon belüli döntéshozatalra, és ha ezt nem tudja megtenni, tájékoztatni fogja a feleket a döntés meghozatalának időpontjáról.

Hatálybalépés/átmeneti rendelkezések

A módosított végrehajtási szabályok minden olyan fellebbezésre vonatkoznak, amely 2020. január 1-jén függőben lesz, vagy amelyet azt követően fognak benyújtani, kivéve ha:

1. szóbeli tárgyalásra vonatkozó felhívást vagy az Európai Szabadalmi Egyezmény 100(2) szabályán alapuló közlést adnak ki 2020. január 1-je előtt;
2. a módosított eljárási szabályok 12. cikkének 4–6. bekezdése (amelyek a fellebbezési eljárás alatt benyújtott új kérelmek, tények, bizonyítékok vagy kifogások elfogadhatóságára vonatkoznak) nem érvényes a 2020. január 1-je előtt közzétett fellebbezési okok esetén.

Bár az ESZH célja a módosított szabályokkal, hogy meggyorsítsa a fellebbezési eljárást, csak később lesz látható, hogy ez valóban be fog-e következni. Az új szabályok ugyanis arra ösztönözhetik a feleket, hogy növekvő számban nyújtsanak be kérelmeket és dokumentumokat az elsőfokú eljárásban, hátha szükség lesz azokra a fellebbezés folyamán.

D) Az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsának három döntését: a G 2301/15 sz., a G 2302/15 sz. és a G 2301/16 sz. döntést, amelyek a Szövetségi Alkotmánybírósnak (Bundesverfassungsgericht, BVG) az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court) vonatkozó egyezmény ratifikálásával kapcsolatos döntését is befolyásolhatják, az ESZH előző elnöke nem engedte publikálni, mert azokat titokban kívánta tartani, ámbar a Bővített Fellebbezési Tanács elrendelte azok publikálását.

A tanács e három döntésének publikálását az ESZH 2018. július 1-jén hivatalba lépett új elnöke engedélyezte.

E döntések, különösen a G 2301/16 sz. döntés indokolásaira figyelemmel egy kérdést lényegesen nagyobb súlyúnak lehetett tekinteni: az ESZH korábbi elnöke milyen jogosultságokat ruházott rá a fellebbezési tanácsok elnökére. Különösen nagy érdeklődést váltott ki az a kérdés, hogy a korábbi elnök átruházta-e a fellebbezési tanácsok és a Bővített Fellebbezési Tanács tagjai elleni fegyelmi eljárások javasolásának jogát az ESZH Adminisztratív Tanácsára.

A helyzet teljes megértése érdekében fontos továbbá tudni, hogy 2015-ig visszamenőleg az Adminisztratív Tanács módosította az ESZH állandó alkalmazottaira vonatkozó szolgálati rendelkezés 95(3) cikkét, és a felfüggesztés alkalmazható időtartamát 4 hónapról 24 hónapra emelte, sőt, a „kivételes esetekben” kifejezés beiktatásával további hosszabbítást is lehetővé tett. Azonban az utóbbi kiterjesztésre nem volt határ megadva, és az sem, hogy mi értendő kivételes esetek alatt.

A fellebbezési tanácsok és a Bővített Fellebbezési Tanács tagjainak számára a 95(3) cikk ilyen módosítása azt a fenyegetést jelentette, hogy *de facto* eltávolíthatók a hivatalból, vagyis a Bővített Fellebbezési Tanács megfelelő javaslata nélkül – amely javaslattételre különben az ESZE 23(1) cikke vonatkozik –, minthogy a felfüggesztés meg lenne hosszabbítható az ötéves megbízási időtartam végéig, amit az újbóli megbízás kizárása követhetne.

Erre a jogi háttérre tekintettel a korábbi elnök – aki nem volt fél a G 2301/16-os eljárásban – által közvetlenül a Bővített Fellebbezési Tanács elnökének küldött levél drámaian befolyásolta a G 2301/16 sz. eljárást. E levélben a korábbi elnök többek között azt a nézetét fejtette ki, hogy a Bővített Fellebbezési Tanács nyilvános eljárás folytatására vonatkozó döntése – amely lehetőség közvetlenül benne foglaltatik a Bővített Fellebbezési Tanács eljárási szabályainak 12(a)(9) cikkében – törvénytelen. Minthogy törvénytelen döntések meghozatala fegyelmi vétség, a korábbi elnök levele ezután a hivatalból való *de facto* eltávolítás elvont általános fenyegetéséből azonnali, konkrét fenyegetésre váltott, veszélyeztetve a tanács működési szabályzatának 23. cikke által garantált bírói függetlenséget.

A tanács azonnal tájékoztatta az Adminisztratív Tanácsot a korábbi elnök leveléről, és megkérte, hogy határolódjon el e levél tartalmától. Amikor az Adminisztratív Tanács elutasította ezt a kérést, a Bővített Fellebbezési Tanács úgy döntött, hogy nem képes folytatni az eljárást, mert tönkre van téve a bírói függetlensége.

Ez az eset azt mutatja, hogy a jogkörök átruházása nem elegendő a fellebbezési tanácsok és a Bővített Fellebbezési Tanács bírói függetlenségének garantálásához.

E) A vizsgált ügyben a találmány gyalogosok mozgásának modellezésére vonatkozik, amit fel lehet használni egy helyszínen, így egy vasútállomás vagy egy stadion tervezésénél vagy módosításánál. Életszerű szimulálást kíván lehetővé tenni a valós világban, amit nem lehet megfelelően modellezni szokásos szimulátorokkal.

A bejelentést az Európai Szabadalmi Hivatal elutasította azon az alapon, hogy az nélküli a feltalálói tevékenységet. A vizsgálati osztály azzal érvelt, hogy egy szimulációs modell nem műszaki jellegű, és hogy annak számítógépes kivitelezése kézenfekvő.

Az elutasító határozat ellen a bejelentő fellebbezett, így az ügy a 3.5.07 sz. műszaki fellebbezési tanácshoz került. Beadványában a fellebbező a T 1227/05 döntésre (Áramkör-szimulálás I./*Infineon Technologies*) támaszkodott, azzal érvelve, hogy gyalogos tömeg mozgásának modellezése egy környezetben megfelelően definiált célt képez egy számítógépen megvalósított eljáráshoz.

A tanács azonban kétségbe vonta a T 1227/05 sz. ügy érvelésének alkalmazhatóságát az adott ügyben. Először rámutatott, hogy „bár egy áramkör vagy egy környezet számítógépen kivitelezett szimulációja olyan eszköz, amely végre tud hajtani korszerű mérnöki munkára jellemző funkciókat”, a mérnököt az áramkör vagy a környezet kialakításának csupán a megismerési eljárásában, vagyis a tervezett virtuális áramkör vagy a környezet viselkedésének tanulmányozásában tudja segíteni. Az áramkör vagy a környezet megvalósításakor lehet egy műszaki cél, azonban „az elméleti megvalósítás megismerési eljárása alapvetően nem műszakinak tűnik”. Másodszor a tanács azon a véleményen volt, hogy a korábbi döntés „a számítógéppel megvalósított eljárás nagyobb sebességére támaszkodik érvként a műszaki jelleg bizonyításakor”. Csakhogy bármely algoritmikusan meghatározott eljárást, amelyet mentálisan el lehet végezni, gyorsabban meg lehet valósítani számítógépen, és nem helytálló az a megállapítás, hogy egy nem műszaki eljárás számítógépen való végrehajtása szükségszerűen olyan eljárást eredményez, amely műszaki hozzájárulást szolgáltat a számítógépen való megvalósításon túl.

A tanács elismerte a numerikus fejlesztési eszközök jelentőségét, és azon a véleményen volt, hogy „nagyon kívánatos az ilyen eszközök szabadalmazhatóságának vonatkozásában a jogi biztonság”. Ennek megfelelően döntést keresett a szimulációs eljárások szabadalmazhatóságával kapcsolatban. Ezért a Bővített Fellebbezési Tanács a következő kérdések eldöntését kérte.

1. A feltalálói tevékenység megállapításakor egy műszaki rendszer vagy eljárás számítógépen megvalósított szimulálása meg tud-e oldani egy műszaki problémát olyan műszaki hatás létrehozásával, amely túlmegy a szimulálás számítógépen történő megvalósításán, ha a számítógépen megvalósított szimulálást mint olyat igényli?
2. Ha a válasz az első kérdésre igenlő, mik a vonatkozó követelmények annak meghatározásához, hogy vajon egy számítógépen megvalósított szimulálásnak mint olyannak az igénylése megold-e egy műszaki problémát? Főleg elegendő feltétel-e az, hogy a szimulálás legalább részben a szimulált rendszer vagy eljárás alapját képező műszaki elveken nyugszik?
3. Mik a válaszok az első és a második kérdésre, ha a számítógépen megvalósított szimulálást egy tervezési eljárás részeként igénylik, különösen egy terv megvalósításához?

Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU)

A) Az ügy előzménye, hogy 2006. novemberben az EU Szellemi Tulajdoni Hivatala a Nestlé számára lajstromozott egy háromdimenziós európai uniós védjegyet: a KITKAT névvel árusított csokoládétábla megjelenésének a másolatát. A következő évben a Mondelez (abban az időben Cadbury Schweppes és később Cadbury Holdings, jelenleg Mondelez) kérelmet nyújtott be a KITKAT védjegy lajstromozásának érvénytelenítése iránt azt állítva, hogy a Nestlé védjegye nélkülözi az inherens megkülönböztetőképességet.

2011-ben az EUIPO törlési osztálya, egyetértve a Mondelezzel, a védjegyet érvénytelennek nyilvánította. Ezt a döntést azonban a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte azzal érvelve, hogy a Nestlé bizonyította, miszerint a védjegy a 207/2009 sz. rendelet 7(3) cikke alapján megkülönböztetőképességre tett szert.

Miután a Mondelez kérte a tanács döntésének hatálytalanítását, az Európai Unió Törvényszéke (General Court, GC) megállapította, hogy a tanács elmulasztotta megfelelően megállapítani, hogy a védjegy használat útján szert tett-e megkülönböztetőképességre. Különösen nem ítélték meg abban a kérdésben, hogy a vonatkozó közönség az EU valamennyi tagállamában hogyan viszonyul ehhez a kérdéshez, és nem értékelték azt a bizonyítékot, amelyet a Nestlé ilyen vonatkozásban betervezt. Így a GC teljes terjedelmében hatályon kívül helyezte a tanács döntését. E döntés ellen a Nestlé, a Mondelez és az EUIPO is fellebbezett.

A CJEU úgy döntött, hogy megvizsgálja a megkülönböztetőképesség szerzését a 7(3) cikk értelmezésével kapcsolatban, figyelembe véve a kapott bizonyítékot, és arra a következtetésre jutott, hogy bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozólag, hogy a védjegy megkülönböztetőképességre tett szert használat útján az EU-nak abban a részében, ahol nélkülözi az inherens megkülönböztetőképességet. Így nem elegendő bizonyítani, hogy a védjegy megkülönböztetőképességet szerzett az EU jelentős részében. A CJEU azonban azt is megállapította, hogy „nem elképzelhetetlen, miszerint az a bizonyíték, amelyet annak megal-

pozására szolgáltatnak, hogy egy sajátos jelzés megkülönböztetőképeséget szerzett használat útján, számos tagállamban érvényes, vagy akár az Európai Unió egészében is”. Ezért nem szükséges bizonyítékot benyújtani minden tagállam vonatkozásában, „ha a benyújtott bizonyíték képes megalapozni a megkülönböztetőképeség megszerzését az Európai Unió tagállamaiban”.

A KITKAT-ügy bizonyítja, hogy vizsgálni kell azokat a határokat, amelyeken belül egy védjegyet valószínűleg lajstromozni lehet. A döntő jogi kérdés a védjegy megkülönböztetőképeségére vonatkozik. Emellett a KITKAT-ügy tágabb értelemben azt szemlélteti, hogy egy védjegytulajdonos számára fennáll az a kockázat, hogy belép a mintaoltalom területére, vagy pedig hogy túl kevés mintát visz a védjegybe, ami által azt kockáztatja, hogy elveszti az oltalmat a megkülönböztetőképeség hiánya miatt.

A védjegytulajdonos által megoldandó feladat, hogy kiállja a mintapróbát. Ha ezt eredményesen megtette, jelentős esélye van arra, hogy védjegyét disztinktívnek fogják tekinteni. A kockázat azonban fennáll, hogy a védjegynek túl sok a mintaeleme, és ezért kiesik a védjegyoltalom köréből. Másrészt annak megkísérlése, hogy mintaelemeket nélkülöző termék megjelenését védjék, arra a következtetésre vezethet, hogy a védjegy nélküli a megkülönböztetőképeséget.

B) Az *Oy Hartwell* (Hartwell) finn italgyártó társaság 2012 szeptemberében a Finn Védjegy-hivatalnál kérelmet nyújtott be egy színek kombinációjának színvédjegyként való lajstromozása iránt ásványvízre a 32. áruosztályban. Grafikai ábrázolásként a Hartwell egy kék szalag színes képét nyújtotta be, amelynek a szélein vékony szürke szegély fut.

A kísérő leírásban a Hartwell a színes védjegyet egy nemzetközileg elismert színosztályozási rendszer (CYAN) szerint részletes színértékekkel mutatta be. A védjegybejelentést azonban a hivatal 2013. június 5-én elutasította arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy nem disztinktív. A döntés indokolása többek között megállapította, hogy a lajstromozáshoz annak jól megalapozott bizonyítására lett volna szükség, miszerint a lajstromoztatni kívánt színek a megjelölt áruk vonatkozásában széles körű használat útján megkülönböztetőképeségre tettek szert.

E döntés ellen a Hartwell fellebbezett, ezért az ügyet a Finn Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság a CJEU-hoz utalta.

2018-ban a CJEU főtanácsnoka az ügyben közölte véleményét, amely megállapította, hogy nyilvánvaló különbségek vannak egy ábrás védjegy és egy színvédjegy megkülönböztetőképességében, bár mindkét védjegy a 2008/95 sz. európai irányelv 2. cikkének hatálya alá esik. Ezért van az, hogy egy színvédjegy kezdettől fogva ritkán bír megkülönböztető jelleggel, és hogy az általános érdek szerint a színek hozzáférhetőségét az összes többi érdekelt fél számára nem kívánatos túlságosan korlátozni. Továbbá a jelen esetben a védjegybejelentés ellen felszólalást nyújtottak be, mert a használt határvonalak nem képesek megmutatni, hogy a színvédjegyet hogyan kell alkalmazni a jelzett árukon.

A CJEU 2019. márciusban megerősítette a főtanácsnok véleményét. Bár a színvédjegyek és az ábrás védjegyek megkülönböztetőképességének megítélésénél azonosak a követelmények, egy szín rendszerint nem képes megkülönböztetni egy vállalat áruit egy másiktól. A CJEU döntésében kinyilvánította, hogy ha a lajstromoztatni kívánt megjelölés a kivonatban igényelt színekombinációból áll határvonalak nélkül, ezeknek a színeknek a grafikus ábrázolását olyan módon kell szisztematikusan elrendezni, hogy azok előre meghatározott és következetes módon kapcsolódjanak.

Az illetékes védjegyhatóságok kötelesek a megkülönböztető jelleg sajátos vizsgálatának elvégzésére, figyelembe véve az ügy valamennyi lényeges szempontját. Egy védjegyhatóság nem utasíthatja el egy jelzésnek védjegyként való lajstromozását csupán azon az alapon, hogy az a megjelölt árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban végzett használat folyamán nem tett szert megkülönböztetőképességre. Épp ellenkezőleg: a megkülönböztetőképesség általános megítélésével összefüggésben vizsgálni kell, hogy a színek szisztematikusan elrendezett kombinációja alkalmas-e és milyen mértékben inherens megkülönböztetőképességet kölcsönöznözi a kérdéses jelzésnek.

A főtanácsnok azonban véleményében megállapította, hogy a védjegybejelentést el kell utasítani. A CJEU – elfogadva ezt a véleményt – leszögezte, hogy egy jelzést csak akkor lehet védjegyként lajstromozni, ha a kért oltalom tárgya és köre világosan és egyértelműen meg van határozva egy grafikus ábrázolás által. A jelzés szóbeli leírása segít tisztázni a lajstromoztatni kívánt védjegy tárgyat és oltalmi körét. A jelen esetben azonban a kérelmezett megjelölés elhatárolt körvonalú színes képként van ábrázolva, szóban két színeként van leírva, és körvonal nélküli színekombinációs védjegyként is kérelmezték a lajstromozást. A CJEU szerint ez ellentmondás, amely a védjegybejelentésben nélkülözi a világosságot és az egyértelműséget. Ezt a nemzeti bíróságnak kell igazolnia.

A fentiek alapján a CJEU döntése megállapította, hogy egy szerkezeti színekombinációból álló megjelölés nem lajstromozható védjegyként.

Ez a döntés fontosnak minősíthető az ábrás védjegy, a színvédjegy és a helyzeti védjegy közötti határterületen. Az ilyen védjegybejelentések egyértelműségének hiánya ellentmondáshoz és a védjegybejelentés elutasításához vezet.

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

A *McDonald's* nem birtokolja már a BIG MAC védjegyet Európában az EU Szellemi Tulajdoni Hivatala törlési osztályának 2019. január 11-i döntése után.

Az eredeti Big Mac hamburger 1967-ben Pittsburgh-ben született, kis szezámmagos cipóban két marhaszeletet, különleges szószot, fejjessalátát, sajtot, savanyú uborkát és fokhagymát tartalmazott, és 45 centért árusították. A Big Mac rendkívül népszerűnek bizonyult, és 1968-tól kezdve valamennyi amerikai McDonald's-étterem étlapján szerepelt.

Európában a McDonald's a BIG MAC védjegy lajstromozása iránt 1996-ban nyújtott be kérelmet az EUIPO-nál (akkor Belső Piaci Harmonizációs Hivatal), és a védjegyet 1998. decemberben lajstromozták a 29., 30. és 42. áruosztályban.

A *Supermac*, egy gyorsétteremlánc, amelynek Írországban és Észak-Írországban száznál több étterme volt, 2017. áprilisban az EUIPO-nál megtámadta a BIG MAC védjegy lajstromozását mind a három áruosztályban azzal érvelve, hogy a védjegyet a lajstromozást követő vagy a törlési kereset benyújtását megelőző folyamatos öt éven belül nem használták ténylegesen.

A McDonald's 111 oldalas nyilatkozatot nyújtott be az alábbi öt melléklettel:

- egy eskü alatti nyilatkozatot a németországi használatról a védjegyet feltüntető hirdetési anyaggal és a védjegyet tartalmazó csomagolással;
- egy eskü alatti nyilatkozatot a franciaországi használatról, a védjegyet feltüntető hirdetési anyaggal;
- egy eskü alatti nyilatkozatot az egyesült királyságbeli használatról, hirdetési anyag példáival;
- kivonatot a McDonald's EU-tagországokbeli weboldalairól 2014-ből és 2016-ból; és
- egy Wikipedia-kivonatot a Big Mac történetéről.

Az EUIPO döntése kifogásolta a benyújtott bizonyítékokat, különösen megjegyezve a következőket.

- A nyilatkozatok érdekelt felektől vagy a vállalat alkalmazottaitól származnak, és az ilyen nyilatkozatoknak általában kisebb a súlya, mint a független bizonyítékoknak. A nyilatkozatok bizonyító értéke azonban attól függ, hogy azokat más bizonyítékok alátámasztják-e.
- Bár egy weboldal kivonatai bizonyíthatnak használatot, egy védjegy jelenléte egy weboldalon önmagában nem elegendő a tényleges használat bizonyítására. A weboldalnak fel kell tüntetnie a használat helyét, időpontját és mértékét is.
- A hirdetési anyag és a csomagolóanyagok feltüntetik ugyan a védjegyet, azonban nem adnak tájékoztatást arról, hogy az anyagot hogyan használták.
- Az anyag nem nyújtott semmiféle adatot a védjegy valódi kereskedelmi jelenlétéről bármilyen áruval vagy szolgáltatással kapcsolatban.

- A Wikipedia nem megbízható információforrás, mert cikkeit a felhasználók módosíthatják.

Érdekes módon a felszólaló elismerte a Big Mac jellemző összetételét tartalmazó szendvicsek használatát. Az EUIPO azonban a bizonyítékot nem találta elegendőnek a lajstromozás fenntartásához még az áruk korlátozott megjelölésére sem, és a lajstromozást az összes áru és szolgáltatás vonatkozásában törölte, megállapítva, hogy a dokumentumok nem nyújtanak meggyőző tájékoztatást arról, hogy az európai védjeggyel megjelölt árukat tényleges eladásra ajánlották, mert csak online kereskedelmi ténykedések vannak megerősítve, és a lajstromozott szolgáltatásokról nincs egyetlen bizonyíték sem.

Az Európai Unió Törvénytörvénye

A *Louis Vuitton* (Vuitton) luxus divatház eredményesen védte meg ikonikus LV védjegyet egy törlési és egy felszólalási eljárásban.

A Vuitton megtámadta a *Bee-Fee Group Ltd* (Bee-Fee) LV POWER ENERGY DRINK ábrás védjegyet, amely lajstromozva volt a 32., 35. és 43. áruosztályban. A megtámadott védjegyet az EUIPO 12898219 számmal 2014. októberben lajstromozta. A Vuitton a lajstromozott védjegy törlését kérte 2015. márciusban mindhárom áruosztályban.

2015. márciusban a Vuitton egy felszólalást is benyújtott az EUIPO-nál a *Fulia Trading Ltd.* (Fulia) LV BET ZAKLADY BUKMACHERSKIE ábrás védjegyének lajstromozása ellen a 28., 35. és 41. áruosztályban.

A Vuitton mindkét eljárást arra hivatkozva indította, hogy 1997. november 11-én eredményesen lajstromoztatta az ábrás LV védjegyet, amely időközben a luxussal, kizárólagossággal és gazdagsággal rokon jelentésre tett szert, és a két betű köré fonódó virágmotívumok időtlennek és divatosnak tűnnek. A Vuitton védjegyet 15628 számmal lajstromozták a 16., 18. és 25. áruosztályban, vagyis a megtámadott védjegy áruosztályai nem estek egybe a korábbi védjegyeivel. Azonban a Vuitton két irányból közelítette meg a megtámadott védjegy érvényességét:

1. támadásának súlyát a 18. és a 25. áruosztályra helyezte; és
2. a korábbi védjegy ezekkel az árukkal kapcsolatos, Európai Unió belüli hírnevére támaszkodott.

A Vuitton törlési keresetét a megtámadott védjegy ellen az EUIPO törlési osztálya elutasította, majd az EUIPO fellebbezési tanácsa is elutasította a döntés ellen benyújtott fellebbezést.

Ezzel szemben a Vuitton kezdetben sikeresen járt el az EUIPO felszólalási osztálya előtt. A *Fulia* azonban eredményesen fellebbezett e döntés ellen, és a fellebbezési tanács az alábbi három okra hivatkozva megsemmisítette a felszólalási osztály döntését:

1. a kérdéses áruk és szolgáltatások eltérőek voltak, ami kiküszöböli az eredetvel kapcsolatos tévedés kockázatát;

2. még ha fennállt is bizonyos mértékű hasonlóság a kérdéses áruk és szolgáltatások vonatkozásában, annak mértéke nagyon csekély volt; és
3. nem bizonyították, hogy a korábbi védjegy a vonatkozó áruk (táskák és ruhák) területén ismert volt.

A Vuitton mindkét ügyben a GC-nél nyújtott be fellebbezést, a következőket kérve:

1. a kifogásolt döntés hatálytanítását; és
2. annak elrendelését, hogy az EUIPO és a felek fizessék meg saját költségeiket, valamint a Vuitton jogi költségeit.

A GC a következőképpen azonosította egy védjegy kettős célját: az áruk és szolgáltatások eredetének jelölése, továbbá üzenetek átadása többek között a védjegy által fedett áruk és szolgáltatások minőségéről és tulajdonságairól. A bíróság különbséget tett egy védjegy belső márkaértéke és azon áruk és szolgáltatások márkaértéke között, amelyekre a védjegy lajstromozva van. Egy védjegy gazdasági értéke növekszik, ha hírneve van, aminek révén jogi oltalmat érdemel. A védjegy korábbi hírneve gyakran a védjegytulajdonos jelentős erőfeszítéseinek és ráfordításának az eredménye, amit a védjegy értékének emelése érdekében végzett, és a szellemi tulajdoni törvény vonatkozó célja, hogy védje, erősítse és támogassa a kreativitást és az innovációt.

A Vuitton többek között az EU 2017/2009 sz. (most 2017/1001 sz.) védjegyrendeletének 8(5) cikkére támaszkodott, amely megkívánja, hogy a korábbi védjegy *(i)* lajstromozva legyen; *(ii)* azonos legyen a lajstromoztatni kívánt védjeggyel vagy ahhoz hasonlítson; *(iii)* ha európai uniós védjegy, hírneve legyen az EU-en belül; és *(iv)* olyan módon használják, hogy a használat káros lehessen a korábbi védjegy megkülönböztetőképességére vagy hírnevére nézve.

Itt a GC a következő tényezőket emelte ki.

- Azon áruk és szolgáltatások átlagfogyasztói szempontjából, amelyekre a későbbi védjegyet lajstromozták, meg kell állapítani, hogy nem történt-e tisztességtelen előny-szerzés a korábbi védjegy megkülönböztetőképessége vagy hírneve alapján. Az átlagfogyasztót észszerűen jól informálnak, valamint jó megfigyelőnek és körültekintőnek kell feltételezni.
- Az a tény, hogy a bíróságot nem kötik a nemzeti bíróságok döntései, nem jelenti azt, hogy a nemzeti döntések nem lényegesek annak meghatározásában, hogy egy korábbi védjegy hírnévvel rendelkezik-e. Korábbi döntéseket figyelembe kell venni, és különös gondossággal kell meghatározni, hogy jövőbeli ügyeket nem kell-e azonos módon eldönteni.
- Ezekben az esetekben a bíróságnak külön ki kell jelentenie, ha eltér korábbi döntésektől a korábbi védjegy hírnevével kapcsolatban, mert döntését részben ezekre a korábbi döntésekre támaszkodva hozza.
- Annak általános felbecsülésében, hogy fennáll-e az összetévesztés valószínűségének kockázata, kulcsfontosságú szerepe van az áruk és szolgáltatások átlagfogyasztója fel-

fogásának a védjegyekről. Lényeges, hogy az átlagfogyasztó a két védjegyet legalább részben azonosnak tekinti-e vizuális, hangzási és fogalmi szempontból.

- Végül fontos tényező, hogy egy hírneves védjegy a védjegy elsődleges funkcióját teljesíti, amely az eredetjelzésben áll, mert a vonatkozó közönség jelentős része ismeri az általa fedett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában.

A fenti tényezők figyelembevételével a GC 2018. november 29-én hozott döntése mindkét ügyben a Vuittonnak kedvezett, vagyis megvédte az LV védjegyet a törlési eljárásban, és helyt adott a felszólalásnak.

Hollandia

Christian Louboutin (CL) győzelmet aratott a holland Van Haren cipőgyártó ellen folytatott hosszú vitában.

Van Haren (VH) 2012-ben lépett piacra magas sarkú, piros talpú cipők sorozatával. A párizsi Louboutin cég, amely védjegyeztette a lakkozott piros cipőtálpát, védjegybitorlásért pert indított a holland vállalat ellen.

A Louboutin azzal érvelt, hogy a Van Haren zavart okozott a fogyasztók között, és azzal vádolta az alperest, hogy az hasznot kíván húzni az ő világhírű cipőtálpából, jóllehet arra jóval 2012 előtt lajstromozott védjeggyel rendelkezett.

A Hágai Kerületi Bíróság helyt adott a Louboutin keresetének, és elrendelte, hogy a Van Haren azonnal szüntesse meg piros talpú fekete és kék cipőinek előállítását és forgalmazását, továbbá elrendelte, hogy az alperes védjegybitorlás miatt fizessen kártérítést Louboutinnek.

A Van Haren azonban megfellebbezte ezt a döntést, és így a felek a CJEU elé kerültek. Az EU legmagasabb bíróságának 2018 nyarán azt a kérdést kellett eldöntenie, amely a Louboutin részvételével folyt majd nem minden perben felmerült: vajon a lábbelik piros talpára vonatkozó védjegy érvényes-e.

A CJEU 2018. júniusban egy széles körben várt döntésben megállapította, hogy a lajstromozás korlátozása kulcskérdésnek tekinthető, mert leszögezte: „Igaz ugyan, hogy egy terméknek vagy a termék egy részének az alakja szerepet játszik a szín körvonalának létrehozásában, azonban nem lehet azt állítani, hogy egy jelzés ebből az alakból áll abban az esetben, amikor a védjegy lajstromozásával nem ezt az alakot kívánták védeni, hanem ennek a terméknek egy sajátos részén alkalmazott színt.” Minthogy a CJEU meghatározta, hogy a védjegy nem egy alakból áll, a 3(1)(e)(iii) cikk alapján a lajstromozás nem vált jogtalanná, és ezért érvényesnek tekintendő.

A CJEU az ügyet visszaküldte a Hágai Kerületi Bíróságnak.

A CJEU döntése alapján a holland bíróság is megállapította, hogy a Louboutin lajstromozása érvényes, és hogy azt a Van Haren bitorolta. Ennek eredményeként Louboutin jogosult volt megállítani a piros talpú cipők Van Haren általi további árusítását.

Elrendelte egyrészt, hogy a Van Haren fizessen Louboutin számára kártérítést, ideértve a teljes perköltséget, másrészt a kifogásolt szín használatának megszüntetését, továbbá arra kötelezte az alperest, hogy közölje Louboutinnal azoknak a nevét és címét, akiknek bitorló árut szállított. Végül a bíróság arra is kötelezte az alperest, hogy szolgáltatson tájékoztatást a bitorolt árak termelési és eladási áráról, valamint az eladott mennyiségről.

A Van Haren megfellebbezte a bíróság döntését, és egyúttal törlési keresetet indított Louboutin védjegye ellen az EUIPO-nál.

Ez az ügy rávilágít, hogy a lajstromozott védjegyoltalom hasznos eszköz lehet, amikor kevésbé szokásos védjegyeket kívánnak oltalmazni. A CJEU döntése hangsúlyozza, hogy igen gondosan kell eljárni, amikor biztosítani kívánják, hogy egy védjegy lajstromozása érvényes és érvényesíthető legyen.

India

A) E történet a szaúd-arábi *Yanbu Steel Company*-nél (Yanbu) kezdődött, amely a neki szállított, hegesztés nélküli acélcsövekben minőségi hibákat talált. A Yanbu a csöveket olaj-kitermelő telepeken létesített csővezetékekhez használta, és azokat neki a világhírű *Nippon Steel Corporation* védjegyével ellátva szállították. Minthogy nem volt megelégedve a csövek minőségével, panasszal fordult a Nipponhoz, ami a szabványnál rosszabb minőségű csövek eredetének vizsgálatához vezetett. Így a Nippon megállapította, hogy két indiai személy, *Kishor Jain* és *Jeetendra Burad* (a továbbiakban: alperesek) bitorolták a védjegyét. Ezért a Nippon a Bombayi Felsőbíróságon (Bombay High Court, BHC) pert indított az alperesek ellen.

A bíróság egy szakértőt bízott meg azzal, hogy alaposan vizsgálja meg az alperesek tevékenységét. A vizsgálat azt tárta fel, hogy az alperesek a Nippon védjegyének bitorlása mellett hamisítást is elkövettek, vagyis a termékeket nem csupán a Nippon védjegyével látták el, hanem vizsgálati jelentéseket és bizonylatokat is hamisítottak a Nippon nevében. Ennek

következtében a Yanbu abban a hitben volt, hogy a neki szállított csövek a Nippontól származnak.

A BHC 2019. április 15-én megállapította, hogy ezt az ügyet szigorúan kell kezelni, mert nem csupán a Nippon védjegyeit bitorolták, hanem ezen túlmenően a Nippon védjegyével ellátott termékeket nagyon érzékeny területeken, így olajtelepeken és olajfúró tornyokban használták. Ezért a bíróság azt is leszögezte, hogy az olajtelepen lefektetett, a szabványnak nem megfelelő minőségű termékek katasztrófális következményekhez vezethetnek. Ezért nem csupán az alpereseket kezelte szigorúan, hanem az ilyen lelkiismeretlen személyeknek is szigorú üzenetet kívánt küldeni. Erre tekintettel elrendelte, hogy az alperesek mintegy 720 000 USD-t fizessenek jótékonyági célra 2019. április 23. előtt a *Tata Memorial Cancer Hospital*nak, bár az elkövetett óriási jogsértést nem lehet kártérítéssel kiegyenlíteni.

B) A *Nike Innovate C. V.* (Nike), a világ egyik leghíresebb sportcipőgyártója 160-nál több országban van jelen termékeivel. 1968 óta lajstromoztatta a NIKE, a SWOOSH DEVICE és a FLYKNIT védjegyet, és a Delhi Felsőbíróságnál (Delhi High Court, DHC) védjegybitorlásért beperelte a készruhákat és lábbeliket gyártó *Hina Imported Shoes and Ors.* (Hina) vállalatot, mert az a NIKE védjegyével ellátott cikkeket árusított. Ezzel a felperes számára igen nagy veszteségeket okozott mind üzletileg, mind hírnévben, amit pénzben nem is lehet kárpótolni. A Nike az alperes tartós eltiltását kérte a védjegybitorlásért.

A bíróság egy helyi biztost jelölt ki arra, hogy átvegye és megőrizze az ellenőrző szemle után az alperestől átvett bitorló árukat. Ez a szemle feltárta, hogy a lefoglalt árukon fel volt tüntetve a Nike logója és védjegye.

Mínt hogy az alperes nem jelent meg a tárgyaláson, és a Nike által benyújtott fényképek egyértelműen bizonyították, hogy a lefoglalt áruk a Nike logójával és védjegyével vannak ellátva, a bíróság megállapította, hogy megalapozott a felperes által indított kereset.

A bíróság közölte továbbá, hogy a Nike jogosult volt tartós eltiltást kérni, amely megakadályozza az alperest abban, hogy a NIKE védjegyet tartalmazó árukat használjon, árusítson vagy bármilyen úton forgalmazzon. A bíróság azt is elrendelte, hogy az alperes szolgáltatassa ki a NIKE védjegyet tartalmazó árukészletét a Nike-nak.

A bíróság nem állapított meg kártérítést, mert a felperes nem nyújtott be a bíróságnak olyan számlákat vagy egyéb iratokat, amelyek alapján a kár megállapítható lett volna.

C) A *Radico Khaitan Ltd.* (Radico) a DHC-nél pert indított az *M/s. Devans Modern Breweries Ltd.* (Devans) ellen, azt állítva, hogy a Devans ELECTRA védjegye a 33. áruosztályban azonos az ő korábban a 32. áruosztályban lajstromozott ELECTRA védjegyével, és ezért azt a Devans bitorolja. A Radico azt is kifogásolta, hogy a Devans a 32. áruosztályra is kiterjesztette védjegyebejelentését azon az alapon, hogy a 32. és a 33. áruosztály rokonjellegű árukra vonatkozik.

A Devans azzal védekezett, hogy sör és egyéb áruk vonatkozásában GODFATHER ELECTRA márkája alapján jóhiszeműen és tisztességesen alkalmazta a GODFATHER és az ELECTRA védjegyet. Azt is állította, hogy korábbi használója volt az ELECTRA védjegynek, amelyet 2014 óta használ, és bár a Radico védjegyet 2007-ben lajstromozták, azt a Radico csupán 2016-ban kezdte ténylegesen használni; ezért a Radico védjegyet törölni lehet a védjegy-lajstromból.

A Radico azonban azzal bizonyította védjegyének korábbi használatát, hogy számlákat és különböző tevékenységeire vonatkozó iratokat nyújtott be, amelyek szerint 2004-ben és a következő években próbasorozatokat hozott forgalomba. A bíróság a korábbi *Hardie Trading Ltd. vs. Addisons Point and Chemicals Ltd.*-ügyre hivatkozva részletesen kifejtette, hogy a „használat” nem korlátozható a védjegyet viselő árukon való használatra vagy eladásra.

A bíróság megjegyezte, hogy a védjegy törvény csak akkor teszi lehetővé ugyanannak a védjegynek egy második alkalmazásra alapított lajstromozását, ha a bejelentő bizonyítja a védjegy korábbi folytonos használatát.

A fentiek alapján a bíróság a Radico javára döntött, mert bizonyította, hogy megalapozottak voltak a Devans ellen benyújtott eltiltási kérelem indokai, és eredményesen bizonyította, hogy helyrehozhatatlan kárt okozna számára, ha a bíróság nem engedélyezné a Devans tartós eltiltására vonatkozó kérelmét. Így a bíróság eltiltotta a Devant az ELECTRA védjegy vagy ahhoz megtévesztően hasonló bármilyen védjegy használatától.

IP5-hivatalok

A) Az IP5-hivatalok, vagyis az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (United States Patent and Trademark Office, USPTO), az Európai Szabadalmi Hivatal, a Japán Szabadalmi Hivatal, a Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal és a Dél-Koreai Szabadalmi Hivatal 2019. április 8-án közösen elindított egy együttműködési, kutatási és vizsgálati kísérleti tervet, amelynek alapján az öt hivatal írott véleményt szolgáltat egy találmány szabadalmazhatóságáról még a nemzetközi szakaszban, vagyis anélkül, hogy várnának a nemzeti szakaszban a vizsgálati eljárás megkezdésére.

Így most a nemzetközi bejelentés benyújtásakor lehetőség van arra, hogy a bejelentő kérelmezze az IP5-hivatalok által megindított együttműködési, kutatási és vizsgálati kísérleti tervben való részvételt.

Ennek a kísérleti tervnek a részeként az illetékes nemzetközi kutatási hatóság (International Searching Authority, ISA), vagyis a „fő ISA” ideiglenes nemzetközi kutatási jelentést és ideiglenes írott véleményt továbbít a többi IP5-hivatalnak, amelyek „társ ISA”-ként járnak el. Egy kiegészítő kutatás elvégzése után, ha szükséges, a társ ISA-k elküldik hozzájárulásukat a fő ISA-nak. Az utóbbi azután elkészíti a végleges nemzetközi kutatási jelentést és végleges írott véleményt, amelyek megfelelnek az ideiglenes nemzetközi kutatási jelentésnek és az

ideiglenes írott véleménynek, kiegészítve – amennyiben ez helyénvaló – a társ ISA-k azon hozzájárulásaival, amelyeket a fő ISA fontosnak tart.

Ezután a következő dokumentumokat bocsátják nyilvános megtekintésre:

- végső nemzetközi kutatási jelentést és végső írott véleményt, amelyek a fő ISA véleményét tükrözik,
- a társ ISA-k hozzájárulásait, amelyek a társ ISA-k véleményét tükrözik.

Ha a bejelentő gyorsított vizsgálati eljárást (PPH) kíván, csak a végleges írott jelentést lehet felhasználni.

A tervnek ebben a szakaszában, amely még mindig kísérleti jellegű, a résztvevőnek nem kell fizetnie. Ha azonban ezt a tervet a kísérleti fázis eredményeként folytatják, díjat kell majd fizetni, amely legfeljebb mindegyik résztvevő ISA kutatási díjának az összegét jelenti, kiegészítve az együttműködési költségek fedezésére szolgáló adminisztrációs díjjal (vagyis nem lesz olcsó mulatság).

Amikor az ESZH a fő ISA, a kísérleti tervben való részvételt csupán német vagy francia nyelvű nemzetközi bejelentések kapcsán lehet kérni.

B) Az IP5-hivatalok vezetői legújabb találkozójukat 2019. július 13-án tartották a dél-koreai Incheonban. A részt vevő hivatalok vezetői a következők voltak: *Park Wonjoo* (Koreai Szellemi Tulajdoni Hivatal), *Andrei Iancu* (USPTO), *António Campinos* (Európai Szabadalmi Hivatal), *Naoko Munakata* (Japán Szabadalmi Hivatal), *Shen Changyu* (Kínai Szellemi Tulajdoni Hivatal). A találkozón megfigyelőként vett részt a Szellemi Tulajdoni Világszervezetének (World Intellectual Property Organization, WIPO) vezérigazgatója, *Francis Gurry*.

Az öt hivatali vezető üdvözölte az új IP5-kezdeményezéseket, így az új technológiák osztályozását, a fokozott munkamegosztást, valamint a szabadalmi eljárások harmonizációját.

Az öt vezető megegyezett abban, hogy különleges egységet hoznak létre az új technológiák és a mesterséges intelligencia területén felmerülő kérdések megválaszolására és a globális technológiai fejlődésre vonatkozó jövőbeli közös kezdeményezések kutatására.

Campinos elnök hozzászólásában rámutatott, hogy az IP5 megbízóival való együttműködés alapvető feltétele egy hatékony globális IP-rendszer felépítésének. Megállapította, hogy az IP5-együttműködés egy sikeres történet. Az ESZH és annak társhivatalai most az együttműködés új szakaszába lépnek, ahol gondolni kell az IP5-együttműködés további megerősítésére és egy átfogóbb IP-teszt kidolgozására annak érdekében, hogy jobban megfeleljenek megbízóik igényeinek.

Az öt hivatali vezető külön összejevetelen találkozott az öt ország iparának képviselőivel, ahol tájékoztatást nyújtottak az új fejleményekről, és megtárgyalták a szellemi tulajdon ol-talmának változását stratégiai területeken, így például az új technológiákkal kapcsolatban.

Japán

A) Japánban 2019. május 17-én módosított mintatörvény lépett életbe. A legfontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

- A mintaként oltalmazható tárgyak körét kiterjesztették
 - (i) olyan képekre, amelyek nincsenek árucikkekre feljegyezve (például hálózatokon közvetített képek);
 - (ii) olyan képekre, amelyek árucikkektől eltérő dolgokon vannak bemutatva (például falakra vagy testrészekre felvitt képek).
- Mintaként oltalmazhatóvá váltak az épületek külső és belső mintái.
- A főminta publikálásától számított 10 éven belül lehet benyújtani vonatkozó mintát (related design).
- A mintajog oltalmi idejét a bejelentés napjától számított 20 évről 25 évre hosszabbították meg.
- Lehetővé vált több minta egyidejű benyújtása. Minden egyes mintát külön vizsgálnak és lajstromoznak.
- Egy mintabejelentést nem lehet elutasítani azért, mert az nem tartalmazza a minta osztályozását.
- Közvetlen bitorlásnak minősül olyan komponensek előállítás, szolgáltatása, bevitele stb., amelyek bitorló cikkeket tartalmaznak, ha a cselekmény rosszzindulatú.

B) A japán védjegy törvény 2015. évi módosítása lehetővé tette színvédjegyek lajstromozását. Azóta mintegy 500 kérelmet nyújtottak be színvédjegyek lajstromozása iránt, azonban a Japán Védjegy hivatal ezek közül csupán hetet lajstromozott, és a lajstromozott színvédjegyek közül egyik sem vonatkozik független színvédjegy oltalmára. A több színre vonatkozó védjegybejelentések lajstromozása is komoly akadályokba ütközik.

Ahhoz, hogy egy csak színekből álló védjegybejelentést lajstromoztatni lehessen, annak egész Japánban ismertnek kell lennie. A bejelentőnek részletes bizonyítékot kell benyújtania a piaci részesedésről, a használat időtartamáról, a fogyasztók körében való ismertségének és az ilyen védjegyet viselő termék vagy szolgáltatás hirdetésének mértékéről annak igazolása érdekében, hogy a védjegy jól ismert.

Az elutasított színvédjegy-bejelentések példáiként megemlítjük a *JR West* vállalati színeként lajstromoztatni kívánt kobaltkéket, a *Mizuho Financial Group* vállalati színeként használt kozmikus kéket és a *Hato Bus* vállalat járművein használt sárga színt.

A lajstromozott hét színvédjegy közül megemlítjük a *Tombow Pencil Corporation* háromszínű radírjait, a *7-Eleven* színes szalagjait és a *Sumitomo Mitsui Banking Corporation* zöld színárnyalatait. A lajstromozott színvédjegyek mindegyike legalább két szín kombinációjából áll.

A csupán egyetlen színből álló védjegy lajstromozásának fő akadályát nyilvánvalóan az a tény képezi, hogy a színvédjegy tulajdonosa az adott szín használata felett monopoljoggal rendelkezne. Ezt az akadályt egyelőre egyetlen japán védjegybejelentőnek sem sikerült leküzdenie.

Itt megemlítjük, hogy az egyetlen színből álló védjegyeket számos országban lehet lajstromoztatni, így például az Amerikai Egyesült Államokban a legnagyobb ékszerkészítő cég, a *Tiffany* lajstromoztatni tudta az egyedi „Tiffany-kéket”, amelyet főleg csomagolóeszközsein használ.

C) 2016-ban egy japán textilvállalat a GRAND CANYON védjegy lajstromozása iránt nyújtott be kérelmet a Japán Védjegy hivatalnál a 25. áruosztályban. A hivatal elővizsgálója teljes terjedelmében elutasította a lajstromozási kérelmet azon az alapon, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy a védjegy törvény 3.1.iii cikke szerint nélkülözi a megkülönböztető képességet. A Grand Canyon egyike Amerika leghíresebb természeti látványosságainak, amelyet az UNESCO világörökségként ismert el, ezért az elővizsgáló szerint az ilyen védjegy kérelmet el kell utasítani.

Az elutasítás ellen a bejelentő fellebbezést nyújtott be a hivatal fellebbezési tanácsánál, amely azonban megkülönböztető jelleg hiányában fenntartotta az elővizsgáló döntését, megjegyezve, hogy a turistacélpontokban gyakran árusítanak emlék- és ajándéktárgyakat, amelyeken a fogyasztók a védjegyeket csupán földrajzi árujelzőnek tekintik, nem pedig az áruk eredetének jelzőjeként. Az eredetjelzés viszont a japán védjegy törvény szerint a védjegy fontos funkciója.

Jordánia

A *Meera International Limited for Sayonapps* 2016. augusztus 16-án a Jordániai Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be az 1. ábra szerinti SAYONA védjegy lajstromozása iránt a 11. áruosztályban. Az elővizsgáló a bejelentést elutasította a korábban lajstromozott, 2. ábra szerinti SONA védjegyhez való állítólagos hasonlósága miatt.

1. ábra

2. ábra

A bejelentő az elutasítás ellen az Adminisztratív Bíróságnál nyújtott be fellebbezést a következő indokolással:

- A két védjegy sem kiejtésben, sem általános megjelenésben nem hasonlít egymásra.
- A SAYONA védjegyet 2012 óta, vagyis korábban használták a SONA védjegynél.
- A SAYONA védjegyet a hazai (hongkongi) védjegy hivatalnál és külföldön korábban lajstromoztatták.
- Jordániában hasonló védjegyek, így a SONY, a SAYONARA, a SONARYO, a SANYO, a SUNNY, a SONAM, a SANIRO, a SANOFI, a SANOVEL, a SANIO és a SANI együtt léteztek a SONA védjeggyel.
- A SAYONAPPS védjegybejelentés lajstromozásának elutasítása ellentmond a védjegy-törvény rendelkezéseinek.

Az Adminisztratív Bíróság döntése hatálytalanította a hivatal döntését.

A főügyész a hivatal nevében fellebbezett az Adminisztratív Bíróság döntése ellen a Felső Adminisztratív Bíróságnál. Az többszöri tárgyalás után elutasította a fellebbezést, és elrendelte a SAYONA védjegy lajstromozását.

Kanada

A) A 2018. évi költségvetés végrehajtási törvénye 2018. december 13-án nyerte el az uralkodói jóváhagyást, és ezt követően azonnal hatályba lépett. A szabadalmi törvényben az alább röviden összefoglalt öt lényeges változást hozott létre, amelyek azért különösen figyelemre méltók, mert nem egy szellemi tulajdoni törvénnyel vagy a Szabadalmi Együttműködési Szerződéssel való egyeztetés céljából, hanem a parlament saját kezdeményezése alapján jöttek létre.

a) *Szabványokhoz nélkülözhetetlen szabadalmak*

A szabadalmi törvény új 52.1 cikke arról rendelkezik, hogy egy licencadásból eredő kötelezettség egy szabványhoz nélkülözhetetlen olyan szabadalom vonatkozásában, amely a szabadalmast kötelezi, ez vonatkozik a jogutódokra is.

b) *Az engedélyezés története befolyásolhatja az igényponyszerkesztést*

A szabadalmi törvény új 53.1 cikke megállapítja, hogy egy kanadai szabadalom engedélyezési története fontos lehet az igényponyszerkesztés szempontjából. Ez annyit jelent, hogy az elővizsgáló által a szabadalommal kapcsolatban tett bármilyen közlés (pl. elővizsgálati végzés) figyelembe vehető a szabadalmas által az igényponyszerkesztéssel kapcsolatban tett bármilyen hivatali állítás cáfolására.

c) *Kísérleti felhasználás*

A kanadai bíróságok mindig elismerték korlátozott kivételként a bitorlás alól egy szabadalmazott találmány nem kereskedelmi kísérleti felhasználását. Az új törvény 55.3(1) cikke arról rendelkezik, hogy „egy szabadalom tárgyára vonatkozó kísérleti cselekmény nem jelenti a szabadalom bitorlását”. Ez a rendelkezés kiterjed egy kiegészítő oltalmi tanúsítvány bitorlására is.

d) *A korábbi használó jogai*

A szabadalmi törvény 6. cikkét, amely a korábbi használó jogaira vonatkozik, módosították. Korábban ez a cikk arról rendelkezett, hogy annak a személynek, aki egy szabadalom igénypontjában meghatározott tárgyat megalkotott, megvásárolt vagy megszerzett az elsőbbség napja előtt, joga van használni és másoknak eladni a szabadalmazott cikket, gépet, gyártmányt vagy kompozíciót. A módosított 56. cikk szerint egy személy nem bitorol egy szabadalmat vagy egy kiegészítő oltalmi tanúsítványt, ha az elsőbbségi időpont előtt jóhiszeműen követett el olyan cselekményt, amely egyébként a szabadalom bitorlása lenne, vagy komoly és hatékony előkészületeket tett ilyen cselekmény elkövetésére.

B) A kanadai szabadalmi törvény végrehajtási utasításának tervezetét a kanadai kormány 2018. december 1-jén tette közzé, és 2019 végén lép hatályba. Alább a tervezet legfontosabb pontjait ismertetjük.

a) *Elsőbbségi jog helyreállítása*

Kanadában az elsőbbségi jog törvényesítéséhez a kanadai szabadalmi bejelentést az elsőbbségi bejelentés napjától számított 12 hónapon belül kellett benyújtani. Az új rendszer a 12 hónapos elsőbbségi időtartamot 1 hónappal meghosszabbítja, ha nem volt szándékos a 12 hónapos határidő elmulasztása. A Szövetségi Bíróság (Federal Court) érvénytelenítheti ezt a hosszabbítást, ha később kiderül, hogy a 12 hónapos határidő elmulasztása szándékos volt.

b) *A bejelentési nap elismerésének megkönnyebbítése*

A jelenlegi rendszer szerint a bejelentési nap elismeréséhez a szabadalmi bejelentést angol vagy francia nyelven kell benyújtani a Kanadai Szabadalmi Hivatalnál, és bejelentési díjat kell fizetni. Az új rendszer enyhíti a követelményeket, mert akkor is megadják a bejelentési időpontot, és érvényesnek ismerik el a bejelentési napot, ha nem fizetik be a bejelentési díjat, vagy a szabadalmi bejelentés nem angol vagy francia nyelvű.

c) *Hiányos tartalmú bejelentés benyújtási lehetősége*

Időnként egy szabadalmi bejelentést hiányos tartalommal (vagyis a bejelentés készítésekor az elsőbbségi irat egy részének elhagyásával) nyújtanak be. Az új rendszer az eredeti benyújtási időpont megtartásával teszi lehetővé a hiányzó tartalom hozzáadását, ha

- a hozzáadott anyag teljes terjedelmében megtalálható az elsőbbségi iratban, és a hozzáadást a benyújtástól számított két hónapon belül teszik meg; vagy
- a hivatal elnöke értesítést küld arról, hogy a bejelentés egy része hiányzónak tűnik. A hozzáadás nem vonatkozhat a bejelentés igénypontjaira.

d) *Módosítás engedélyezés után*

Jelenleg csupán korlátozott módosítások lehetségesek a bejelentés engedélyezését követően. Az eljárás újbóli megindításához arra van szükség, hogy hagyják elmúlni az

engedélyezési díj befizetésének határidejét, hogy ezáltal a bejelentés ejtetté váljék, és ezt követően a bejelentő a bejelentést újból érvénybe helyezheti. Ez bonyolult és időt rabló eljárás. Az új rendszerben az engedélyezési értesítést vissza lehet vonni és az eljárást újra meg lehet nyitni egyszerűen egy díj befizetésével az engedélyezési időponttól számított 4 hónapon belül (és az engedélyezési díj befizetése előtt).

e) *Az elektronikus szekvencialista után nem kell díjat fizetni*

Jelenleg az engedélyezési díj 300 CAD + 6 CAD a leírás és a rajz 100-at meghaladó oldalai után. Az új szabály szerint a 100-nál több oldal utáni fizetési kötelezettség nem vonatkozik az elektronikus szekvencialistákra.

f) *Az elírási hibák könnyebb kijavítása*

A jelenlegi rendszerben az elírási hibák kijavítása a hivatali elnök tetszésétől függ. Ez bonyolulttá teszi annak a megállapítását, hogy a hiba valóban elírásról alapul-e, és azt, hogy a hivatal elnöke az ügyet hogyan ítéli meg. Az új rendszer megszünteti az elírási hibák kijavításának kérelmezési lehetőségét, de ehelyett egyértelmű határidőket szab meg a szokásos hibatípusok kijavítására. Így az alábbi hibák:

- hibák az elsőbbségi igénypontokban;
- hibák a feltaláló és a bejelentő adataival kapcsolatban; és
- a szabadalmi leírásban talált kézenfekvő hibák

kijavítására konkrét határidőt ad meg.

A *Canada Gazette* II. részében a kormány 2019 első negyedében publikálta azt a további határozatot, amely 2019 végén vagy 2020-ban lép hatályba. Ezek közül néhány csökkenti a szabadalmi bejelentők vagy a szabadalmasok jogait.

g) *Megszűnik a PCT-bejelentések nemzeti szakaszának 42 hónapon belüli megindítási joga*

A jelenlegi rendszer szerint egy PCT-bejelentés nemzeti szakaszát az elsőbbség időpontjától számított 42 hónapon belül kell megindítani, bár késedelmi díjat kell fizetni, ha a nemzeti szakaszt az elsőbbség időpontjától számított 30 hónap elteltével indítják meg. Az új rendszer megszünteti ezt a kedvezményt, bár továbbra is fennáll a lehetőség a nemzeti szakasz az elsőbbségi időponttól számított 42 hónapon belüli megindítására, de csak akkor, ha a bejelentő nyilatkozatot nyújt be arról, hogy a nemzeti szakasz 30 hónapnál későbbi megindítása nem volt szándékos.

h) *Fenntartási díjak fizetése*

A jelenlegi rendszer szerint a bejelentő jogosult a fenntartási díjat 12 hónapos késedellel befizetni. Függő bejelentés esetén ehhez újbóli érvénybe helyezést kell kérvényezni megfelelő díj befizetésével együtt; szabadalmak esetén a fenntartási díj befizetésének elmulasztásakor csupán késedelmi díjat kell fizetni. Az új rendszer kötelezi a hivatalt arra, hogy adjon ki értesítést a fenntartási díj befizetésének elmulasztásáról.

i) *Határidő-hosszabbítások*

A jelenlegi rendszer szerint a bejelentés vizsgálatát a bejelentési naptól számított 5 éven belül kell kérni. A határidő elmulasztása esetén a bejelentés megszűnik, de 12 hónapon

belül kérni lehet az újbóli érvénybe helyezését. Az új rendszer szerint a vizsgálat kérelmezésének határideje a bejelentési naptól számított 4 évre csökken.

j) Az angol vagy a francia leírás módosítása

A kanadai szabadalmi bejelentés módosításának észszerűen következnie kell az eredetileg benyújtott bejelentésből. Az új rendszer itt egy új követelményt támaszt: ha angol vagy francia fordítást nyújtanak be, a kanadai szabadalom jövőbeni módosításának észszerűen kell következnie mind az eredetileg benyújtott (idegen nyelvű) bejelentésből, mind a fordításból.

k) Az elsőbbségi irat benyújtása

Ha a bejelentő egy PCT-bejelentés nemzetközi szakaszában benyújtja a Szellemi Tulajdon Világszervezete által kiadott hiteles másolatot, a kanadai nemzeti szakaszban nem kell benyújtani az elsőbbségi irat hiteles másolatát.

l) Határidő-módosítások

Az elővizsgálati végzések megválaszolására adott 6 hónap határidő 4 hónapra csökkent. A végdíjat az engedélyezési végzés keltétől számított 6 hónap helyett 4 hónapon belül kell befizetni. Az elővizsgálati végzésre adott 4 hónap határidőt díjfizetés ellenében meg lehet 6 hónapra hosszabbítani.

C) A *Hospira Healthcare Corporation* (Hospira) v. *Kennedy Trust for Rheumatology Research*-ügyben *Michael Phelan* bíró 2018. október 23-án egy tömör, kilencoldalas döntést hozott a költségekről, amely nem lenne említésre méltó, ha a bíró nem ítelt volna meg feltűnően magas, 3,48 millió USD költséget az alperes számára egy szabadalombitorlási perben, amelyet ellenkereset alapján nyert meg.

A költségmegítélés mindenképpen nagyon jelentősnek minősíthető a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) előírásait tekintve, mert a bíróság számára engedélyezett legfelső összeg 431 000 USD lehetett volna 5 millió USD ténylegesen felmerült költség esetén.

A bíróság azzal indokolta a megítélt költséget, hogy rámutatott a Hospira agresszív perlési stratégiájára a per folyamán. Az ügy a milliárd dolláros kanadai piacon a Remicade (infiximab) szabadalmazott gyógyszer körül folyt, amelyet reumatoid artritisz kezelésére használnak. Nagy tétre menő pereskedés esetén nem szokatlan, ha mindkét fél megmozgat minden követ, és minden lehetséges lépést felhasznál a győzelem érdekében, a Hospira azonban messze túllépte az elfogadott határokat: a tárgyaláson nem kevesebb, mint 12 érdemi kérdésre hivatkozott a tárgyi szabadalom érvényességével és bitorlásával kapcsolatban. Ebben a bonyolult, nagy tétre menő pereskedésben a felek nyilvánvalóan keményen harcoltak. Ami itt szokatlan, az Phelan bíró állásfoglalása, amely szerint a Hospira túl messze ment, és a bíró a költségmegállapítást alkalomnak használta fel arra, hogy elmarasztalja a vesztes peres felet, és a költségeket büntetésként használja fel.

A bíróság tárgyalási listája az ügyben igen sok, 441 gyógyszer tárgyú ügyben rutinjellegűnek mondható számos tételt ölel ugyan fel, ideértve a beadványmódosítást, a védő ren-

delkezéseket és a kártérítés-elágaztatást, de idetartozik számos vitatott indítvány harmadik felek vizsgálatára Kanadán kívül és dokumentumok hitelességének kétségbe vonása is. A döntésből arra lehet következtetni, hogy a bíróság számos ilyen perbeli lépést szükségtelennek tekintett.

Phelan bíró költségekre vonatkozó döntése kritizálja a Hospira taktikáját az eljárás folyamán és a tárgyaláson is, és ilyen vonatkozásban a bíróság igen elítélő kifejezéseket használt, például az alábbi mondatokat: „a Hospira voltaképpen az ügy minden szempontját vitatta – összhangban a per folyamán tanúsított általános megközelítésével minden pontnak, fontosnak és jelentéktelennek”; – „a Hospira a tárgyaláson nem igyekezett szűkíteni a tárgyat a legfontosabb kérdésekre és érvekre, aminek következtében az alperesek (az ellenkérelem esetén a felperesek) mindenben védekezésre voltak kényszerítve. A Hospira még csak közel sem volt ahhoz, hogy eredményes helyzetbe jusson”.

Phelan bíró rámutatott, hogy 20-nál több indítvány és más közbenső ügyek esetén a Hospira „kész volt a tényleges kimerülésig harcolni” annak ellenére, hogy a költségekkel kapcsolatos beadványukban kifejtették, miszerint a vitatott termék piaca számukra csekély jelentőséggel bírt.

Phelan bíró azt is említette, hogy a bíróság más tagjai, akik a felek között más beadványok kapcsán folytatott vitában elnököltek, jelezték a bíróság általános csalódottságát a Hospira magatartása felett, és kifejtették, hogy sok vitának nem volt érdemi tétje. „A Hospira által tett sok lépés szükségtelen, észszerűtlen és aránytalan volt.”

Phelan bíró döntése fontos figyelmeztetés a kanadai pereskedők számára, hogy egyetlen fél sem mondhat le arról a kötelezettségről, hogy észszerűen és tervszerűen pereskedjen. Megjegyzésre érdemes szavai: „Nem a vesztes fél feladata megmondani a győztes félnek, hogy miként lehetne sikeres kevesebbet cselekedve és költve is”.

D) A kanadai védjegy törvény 22. cikke lajstromozott védjegyek goodwilljének elértéktelenítésére vonatkozik, és elvileg erős, de általában kevésbé használt fegyvert jelent káros összehasonlító hirdetési kampányok ellen.

Az *Energizer Brands, LLC* (Energizer) beperelte a *Duracell*t, mert az elemeinek címkéjén használta az Energizer lajstromozott ENERGIZER és ENERGIZER MAX védjegyét és egyéb szólásait, ideértve a „the bunny brand” (a nyuszimárka) és a „the next leading competitive brand” (a legközelebbi vezető versenymárka) kifejezést.

Az összehasonlító hirdetést önmagában nem tiltja Kanadában törvény, a védjegy törvény azonban közvetve tiltja a lajstromozott védjegyet mutató összehasonlító hirdetéseket, bár bonyolult módon, mert a hirdetésnek valójában „használnia” kell a lajstromozott védjegyet. Egy védjegy bemutatása hirdetésben használatot képezhet különösen szolgáltatásokkal kapcsolatban, míg egy lajstromozott védjegy használata árukon azt kívánja, hogy a védjegy azokon vagy azok csomagolásán jelölve legyen. Ezért ha a védjegy csupán árukkal kapcsolatban van lajstromozva, a lajstromozott védjegy összehasonlító használata egy versenytárs

hirdetési anyagában – ellentétben azzal, amikor az azonos vagy megtévesztően hasonló védjegy közvetlenül a versenytárs csomagolásán van bemutatva – a védjegy törvény szerint nem képez „használatot”. Az azonos vagy megtévesztően hasonló védjegy ilyen használata nélkül egy felperes a védjegy törvény alapján nem hivatkozhat goodwilljének elértéktelenítésére.

Az Energizer a védjegy törvény 22(1), valamint 7(a) és (b) cikke alapján perelte be a Duracellt lajstromozott védjegyei, valamint szólásai használatáért. Amikor az Energizer arra hivatkozott, hogy a Duracell a „the bunny brand” kifejezést használja, az alábbi ábrán bemutatott lajstromozott, ENERGIZER BUNNY ábrás védjegyekre támaszkodott.

Bár a Duracell azt állította, hogy csomagolásain nem használta a felperes lajstromozott ENERGIZER BUNNY ábrás védjegyeit, a bíróság nem volt hajlandó törölni az Energizer ilyen vonatkozású igényét, és megállapította, hogy a „the bunny brand” kifejezés Duracell általi használata a Duracell-elemek csomagolásán a védjegy törvény 22. cikkébe ütközik.

A bíróság azonban azt is megállapította, hogy a „the next leading competitive brand” szólás Duracell általi használata nem ütközik a védjegy törvénybe, mert nem történt mentális asszociáció az Energizer védjegyei és a Duracell-elemek használt „the next leading competitive brand” szólás között. Ezért a bíróság törölte az ilyen vonatkozású igényeket az Energizer beadványából, mert azon a véleményen volt, hogy az ügy ilyen szempontjának a megoldása gyorsított ítélezéssel helyénvaló, minthogy csökkenti a tárgyalásra való felkészülés költségeit.

Döntésével a Szövetségi Bíróság némi iránymutatással szolgált a támasztható igény terjedelme, valamint a védjegy törvény és a versenytörvény alapján hozzáférhető eszközök vonatkozásában.

Kína

A) A Sanghaji Szellemi Tulajdoni Bíróság 2019. februárban első ízben hozott az ideiglenes intézkedéshez hasonló, ún. részleges vagy közbenső ítéletet egy szabadalombitorlási perben, amelyet a gépkocsialkatrészeket gyártó francia *Valeo* cég indított három kínai alperes ellen. Az ügyben a Valeo azt állította, hogy az alperesek által gyártott és árusított ablaktörölők bitorolták „gépkocsik ablaktörőinek összekötő elemei” című találmányi szabadalmát, és ezen az alapon jelentős kártérítést követelt. Műszaki szakértők igénybevétele végzett gondos vizsgálta után a bíróság megállapította, hogy az alperesek termékei valóban a Valeo szabadalma 1–3. és 6–10. igénypontjának oltalmi köre alá esnek, és ezért azonnal le kell állítani a bitorlást, míg a kártérítés nagysága később állapítható meg.

Ez az első eset, hogy a Sanghaji Szellemi Tulajdoni Bíróság szellemi tulajdoni ügyben ilyen ideiglenes intézkedést rendelt el. Ennek jogi alapja a polgári törvénykönyv 153. cikke, amelynek szövege a következő: „Ha a népbíróság által tárgyalta ügy valamelyik ténye már nyilvánvaló, a bíróság először az ügynek erről a részéről ítélezhet.”

A szabadalmi perek rendszerint hosszan elhúzódhatnak műszaki bonyolultságuk miatt, ideértve a kár megállapításának nehézségeit. Egy ilyen ügyben, ahol a bíróság véleménye szerint a bitorlás az összes bizonyított tény alapján megfelelően megállapítható, innovatív és hatékony útnak gondolta a 153. cikk alapján először részleges döntés meghozatalát, hogy időben meg lehessen állítani a bitorlást. Ezt követően ha a felek gyorsan meg tudnak állapodni a kártérítésben, vagy licencmegállapodást kötnek, megtakaríthatják a további bírói eljárást elrettentő bírói ítélettel.

Közbenső ítéleteket általában még nem láthattunk Kínában, valószínűleg főleg azért, mert az alaptényeket a legtöbb esetben nehezen lehet megállapítani, amíg teljes ítéletet nem hoz a bíróság. A Pekingi Szellemi Tulajdoni Bíróság 2018-ban a *Sougou v. Baidu*-ügyben, amely szintén találmányi szabadalmi ügyben indult, hasonló ideiglenes intézkedést hozott. A Jiangsui Felső Népbíróság egy szerzői jogi ügyben hozott ideiglenes intézkedést, amelyben a szoftver szerzői jogának megállapítása előfeltétele volt a bitorlás megállapításának. Itt 30-nál több szoftverbitorlás elemzését kellett elvégezni, ezért a bíróság először a szoftver tulajdonjoga felett döntött ideiglenes intézkedéssel, és így lehetőséget nyújtott a feleknek arra, hogy az ügyben tárgyalással állapotjanak meg.

A fenti Valeo-ügyben az alperesek fellebbezést nyújtottak be, amelyben az újonnan felállított Legfelsőbb Bíróság Szellemi Tulajdoni Törvényszéke fog ítélezni. Ha a bitorlással kapcsolatos felsőfokú ítélet fennmarad, ez a rész véglegessé válik, és ezt követően dönthet a bíróság a kártérítésről, hacsak a felek meg nem egyeznek. Ha a bitorlási döntés megváltozik, az ügyet elutasítják, és minthogy nincs szükség kártérítés megállapítására, jelentős bírói források takaríthatók meg.

B) A *Wantian Electric Appliance Co., Ltd.* (Wantian) 2012-ben a Kínai Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be az AOSAIO védjegy lajstromozása iránt, használati tárgyakként vízmelegítőket jelölve meg. A hivatal 2013-ban lajstromozta a védjegyet.

A védjegy törlése iránt azonban kérelmet nyújtott be a *Smith Water Heater Co., Ltd.* (Smith) azon az alapon, hogy hasonló árukra már lajstromozva van AOSMITH és A. O. SMITH védjegye, amelyekhez hasonlít a AOSAIO védjegy.

A Védjegyfelülvizsgáló Tanács elutasította a Smith keresetét, és megállapította, hogy általános megjelenés alapján a védjegyeket nem lehet hasonlóknak tekinteni, és így az AOSAIO védjegy lajstromozása nem okozná a közönség megtévesztését.

A Smith nem volt megelégedve a tanács döntésével, és fellebbezést nyújtott be a Pekingi Szellemi Tulajdoni Hatóságnál. Ez hatálytalanította a döntést, megváltoztatva azt a Smith javára, megállapítva, hogy a szembenálló védjegyek disztinktív részét az „AO” betűk képezik. Ezért a védjegyek összetétele és általános megjelenése alapján a vitatott védjegy hasonlít a korábbi védjegyekhez. A bíróság utalt a Smith vállalat és annak védjegyei hírnevére, és megállapította, hogy a fogyasztókat valószínűleg megtévesztené a Wantian AOSAIO védjegyének megengedett használata.

Ezzel a döntéssel azonban sem a Wantian, sem a tanács nem volt megelégedve, ezért fellebbezést nyújtottak be a Pekingi Felsőbíróságnál. Az hatálytalanította a Pekingi Szellemi Tulajdoni Bíróság döntését, és megerősítette az alsóbb fokú bíróság álláspontját, vagyis a Wantian és az ő AOSAIO védjegye javára döntött.

C) A DARLIE Kínában egy híres fogkrém márká egy keményalapot és csokornyakkendőt viselő férfi képével (1. ábra), amelynek a *Hawley & Hazel* (H&H) vállalat a tulajdonosa. A H&H a Kínai Védjegy hivatalnál a 3. áruosztályban lajstromoztatta a DARLIE védjegyet.

1. ábra

A *Guangzhou Heiren Commodity Co Ltd* (Guangzhou) ugyanazt az ikonikus képet, valamint latin és kínai karakterekkel a DARLIE szót tartalmazó védjegyet (2. ábra) jelentette be lajstromozásra a védjegy hivatalnál az 5., 9., 11. és 16. áruosztályban.

2. ábra

A H&H felszólalt a védjegybejelentés ellen, azonban sikertelenül, mert a megjelölt áruk teljesen eltérőek voltak, és túlságosan nehéz volt bizonyítani a védjegy jól ismert jellegét a kifogásolt védjegy bejelentésének időpontjában (2002).

A H&H felszólalását a védjegy hivatal, majd fellebbezését a Védjegyfelülvizsgáló Tanács, a Pekingi 1. sz. Közbenső Bíróság és végül a Pekingi Felsőbíróság is elutasította.

2016-ban a H&H és tajvani leányvállalata, a *Haolai Chemical Ltd* (Haolai) együtt egy új érvénytelenítési pert kezdtek a Védjegy-felülvizsgáló Tanácsnál az alábbi eltérő okokra hivatkozva:

- a Haolai a kép szerzői jogának tulajdonosaként a 2001. évi védjegy törvény 31. cikkére hivatkozott, amely szerint egy védjegybejelentés nem árthat egy másik fél korábbi jogainak; és
- a H&H azt állította, hogy a Guangzhou minden használati szándék nélkül nyújtott be több védjegybejelentést, ami „súlyosan rosszhiszemű” cselekedet volt, ezért azt „bármilyen egyéb tisztességtelen eszközzel szerzett védjegylajstromozásnak” kell tekinteni a védjegy törvény 41.1. cikke alapján (abszolút ok).

A szerzői jogi igényt viszonylag könnyű volt bizonyítani a tulajdonosi bizonylat benyújtásával.

A „súlyos rosszhiszeműséggel szerzett védjegy tulajdonlást” bonyolultabb feladat volt igazolni. Bizonyítani kellett, hogy a Guangzhou megelőzően bejelentette más vállalatok védjegyeit is több áruosztályban, ideértve az SK-II-t, a Clean & Clear-t, a Lovefun-t és a Caile-t. Fogyasztói áruk előállítójaként a Guangzhou teljes mértékben ismerte e harmadik felek híres védjegyeit, amelyek ugyanabban az iparágban léteztek, továbbá a Guangzhou eladásra

kínálta védjegyeit online védjegypiacokon, ami bizonyította, hogy haszonra kívánt szert tenni a védjegybejelentések útján.

Ezúttal a Védjegy-felülvizsgálati Tanács támogatta a H&H-t és a Haolait, és az érvénytelenítési döntést a bírói eljárás első és második fokán is megerősítették.

Németország

A) A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) 2018. június 28-i döntésével azt állapította meg, hogy egy védjegytulajdonos nem kifogásolhatja egy újbóli eladó hirdetését azzal az érveléssel, hogy a hirdetés szokásos az adott szakmában.

A felperes több olyan uniós védjegy licencvevője, amelyek többek között illatszerárúk oldalmát igénylik. Az alperes újbóli eladója parfümöknek és kozmetikai termékeknek, így a kifogásolt védjegyekkel megjelölt eredeti áruknak is.

Az alperes áruját különleges kartondobozokban küldte szét, amelyeken nyomtatva volt látható sok olyan védjegy, amely termékeket az alperes forgalmazott.

A felperes ezt a csomagolást kifogásolta, azt állítva, hogy itt a védjegyjogok nem merülnek ki, mert *a)* a kartondobozokon levő védjegyekről hiányzik egy konkrét termékre vonatkozó szükséges hivatkozás, és *b)* a csomagolás károsan befolyásolja védjegyeinek hírnevét, mert szokásos a szakterületen.

A BGH elutasította a felperes érveit, mert védjegyjogai kimerültek.

Bevezetésként a BGH arra emlékeztet, hogy a védjegyjogok kimerülése az áruknak a belső piacra való jogos bevezetése után a bejelentési jogra is vonatkozik. Az újbóli eladóknak az is meg van engedve, hogy versenyezzenek a védjeggyel ellátott árukért. Az „árukért” kifejezésből az is következik, hogy a kimerült védjegy használatának hivatkoznia kell konkrét eredeti termékekre.

Az alperes azonban megtette ezt a hivatkozást, mert online üzletében valamennyi védjegy eredeti termékét árusítja, amelyek a csomagoláson előfordulnak. Nem tekinthető károsnak, hogy a konkrét kartondobozon nem fordul elő szükségszerűen egy olyan termék, amelynek védjegye egy másik kartondobozon előfordul.

A védjegyeknek a kartondobozra való rányomatása a felperes egyetlen jogos érdekét sem sérti. Csupán abból a körülményből, hogy egy hirdetési forma szokatlan az újbóli eladó üzletágában, nem indokolt hírnevének fenyegető károsodására következtetni. A hirdetés konkrét formája szintén nem kifogásolható.

A BGH fenti ítélete növeli azt a zavart, amely a kimerült védjegytermékek területén uralkodik. Az Európai Bíróság *Dior/Evora*-döntéséből a felperes azt a következtetést vonta le, hogy az üzletágban szokásos hirdetés veszélyezteti védjegyeinek jó hírnevét. A BGH itt elutasítja ezt az álláspontot, ami viszont megnehezíti az újbóli eladók hirdetése elleni keresetek eredményességének előre való megítélését.

B) A szóvédjegyek nem lehetnek deszkriptívek, ezért népszerűek az új szóalkotások mint szóvédjegyek. A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) 2019. február 26-i döntése elutasította a COLORPLUGIN szóalkotást mint lajstromozható védjegyet, és sajátos vonásokat határozott meg a szóképzésben oltalmazhatóság és megkülönböztetőképesség szempontjából.

A COLORPLUGIN szóvédjegy lajstromozását 2016-ban kérte egy bejelentő a Német Szabadalmi és Védjegyhivatalnál (Deutsches Patent und Markenamt, DPMA) az 1. és a 16. nizzai osztályban, továbbá a 9. (szoftverprogramok) és a 42. osztályban (szoftverprogramok fejlesztése, létrehozása és fenntartása).

A DPMA elutasította a védjegy lajstromozását a 9. és a 42. osztályban, mert a védjegyet nem találta disztinktívnek. Továbbá megállapította, hogy a COLORPLUGIN megjelölés egy értelmes általános leíró állítást képez a visszautasított áruk és szolgáltatások vonatkozásában: a szoftver műszaki kiterjesztését, ami kiegészíti a fő program funkcionalitását színek szempontjából.

A bejelentő azzal érvelt, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy nem tartalmaz semmilyen közvetlenül deszkriptív fogalmi tartalmat, mert új szóalkotás, amely nem lexikális kifejezés, és egy meglepően szokatlan szóösszetétel, ami bizonyos megkülönböztetőképességet kölcsönöz a kifejezés számára. Hasonló új szóalkotások már szerepeltek az Európai Bíróság előtt, így az IGRILL 2018. októberben, a #DARFERDAS 2018. decemberben és a LIFE VERSUS LIFE COINS 2018. novemberben.

A BPG – a DPMA döntését követve – elutasította a védjegyet, megállapítva, hogy a szóvédjegyek nem rendelkeznek megkülönböztető jelleggel, ha a fogyasztók csupán leíró kifejezésnek tekintik, és ez van előtérben. Egy szóvédjegy akkor is nélküli a megkülönböztető jelleggel, ha a német nyelv vagy egy szokásos idegen nyelv gyakori szavaiból áll, amelyeket mindig olyanként értenek, nem pedig megkülönböztető eszközként.

A BPG kifejtette továbbá, hogy olyan jelzések is mentesek a megkülönböztető jellegtől, amelyek, bár nem közvetlenül vonatkoznak az igényelt árukra és szolgáltatásokra, közeli leíró kapcsolatban állnak azokkal. Ennek következtében a lajstromoztatni kívánt COLORPLUGIN védjegy mentes bármilyen megkülönböztető jellegtől.

Mindazonáltal a bíróság szerint figyelembe kell venni, hogy a számítógépszoftverrel vagy a számítógépprogramok létrehozásával kapcsolatos, lajstromoztatni kívánt védjegyek megkülönböztetőképességét csak akkor lehet megtagadni, ha közvetlen és sajátos kapcsolat van a védjegy jelentése és az igényelt áruk vagy szolgáltatások között, ami közvetlenül kézenfekvő a vonatkozó közönség számára (védjegy törvény, 8. szakasz). Ezt azonban a DPG is természetesnek tekintette. A bejelentő által igényelt valamennyi áru és szolgáltatás szoftverprogramokra vonatkozik, és így közvetlenül összefüggésben van a bejelentett védjeggyel – összegezte a BPG. Ilyen vonatkozásban a vitatott bejelentett védjegyet vagy tartalomjegyzékként, vagy pedig célként lehetne érteni.

A bíróság kifejtette továbbá, hogy a COLORPLUGIN jelzés nem bír semmilyen sajátos vonással a szóképzésben, ami oltalmazhatóságot alapozhatna meg, és ezzel kapcsolatban az alábbiakat fejtette ki.

- Az a tény, hogy a „color” és a „plugin” kifejezés egybe vannak írva, nem szokatlan a hirdetési nyelvben, és ezért önmagában nem biztosít oltalomképeséget.
- Szokásos továbbá a „plugin” szóelem elé egy másik szót helyezni; így jön létre például a „Flash Plugin” vagy a „Social Plugin” kombináció, amelyek megtalálhatók például az Uni Leipzig német-angol szótárában.
- Jóllehet a lajstromoztatni kívánt védjegy gyakorlati kiejtéséből bizonyos mértékig nyilvánvaló, hogy lexikonban nem található meg, ez azonban nem kölcsönöz elegendő megkülönböztetőképeséget.

A fentiek miatt a bíróság úgy döntött, hogy a lajstromoztatni kívánt COLORPLUGIN védjegy nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel, és ezért ki van zárva a lajstromozható védjegyek köréből.

C) Az *Apple Inc.* (Apple) jól ismert arról, hogy az egész világon hatékonyan védi „harapott alma” logóját. Ennek megfelelően a nemzetközi piacon mindent elkövet annak érdekében, hogy szellemi tulajdonát megvédje a legkisebb visszaélés ellen is.

Ezt bizonyítja az Apple egy újabb pere, amelyet Németországban a *Rhein-Voreifel Tourism* ellen indított, mert ez a társaság APFEL ROUTE védjeggyel jelölte egy vadonatúj kerékpárútját. A kerékpárút 2019. május 19-én nyílt meg. Egyesek megkérdézhetik, hogy miért kell egy almát használni egy kerékpárút logójában. A weboldal erre is magyarázattal szolgál. A rajnai „Alma-út” egy 120 km hosszú út Észak Rajna-Westfália legnagyobb gyümölcs- és zöldségtermelő vidékén keresztül, amely alma- és cseresznye-gyümölcsösökből áll az Eifel hegységben, kilátással a Rajnára.

Az APFEL ROUTE logót elfogadta a DPMA. Az Apple azonban most kifogást emelt a lajstromozás ellen.

Az alábbi 1. ábrán az Apple logóját, míg a 2. ábrán a kifogásolt védjegyet mutatjuk be.

1. ábra

2. ábra

Bár első pillantásra úgy tűnik, hogy a két védjegy összehasonlításakor nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége, a német hivatal nyilván csak alapos vizsgálat után fog dönteni az ügyben.

Norvégia

2018-ban a *Coca-Cola* vállalat (Coca-Cola) és a norvég üdítőital-gyártó *O Mathisen AS* (Mathisen) védjegyviszályba keveredett, miután a Mathisen a Jallasprite nevű üdítőitalt kezdte gyártani. Amikor a Mathisen kérelmet nyújtott be a Norvég Védjegyhivatalnál a JALLASPRITE védjegy lajstromozása iránt, a Coca-Cola közölte, hogy SPRITE védjegye alapján pert kíván indítani. E reakció miatt a Mathisen JALLAXXXXXX névre változtatta italának nevét. A Coca-Cola azonban ezzel nem volt megelégedve, és az Oslói Városi Bíróságnál a Mathisen ellen ideiglenes intézkedés elrendelését kérte, a következőkkel érvelve:

- a JALLASPRITE név a védjegy törvény 4. cikkébe és a piacellenőrzési törvény 25. cikkébe ütközik; és
- a JALLAXXXXXX név a piacfelügyeleti törvény 25. cikke alapján ütközik a piacfelügyeleti törvény szolid üzleti gyakorlatot előíró cikkébe.

A bírósági kereset megindításakor a Coca-Cola a következőket kérte:

- a bíróság ideiglenes intézkedéssel tiltsa el Mathisent attól, hogy JALLASPRITE vagy JALLAXXXXXX névvel eladjon vagy forgalmazzon üdítőitalokat; és
- a Mathisen fizesse meg ügyvédi költségeit.

A JALLASPRITE név kezdeti használatával kapcsolatban a Coca-Cola többek között azzal érvelt, hogy a SPRITE egy jól ismert védjegy, és hogy a SPRITE és a JALLASPRITE név hasonló. Továbbá az áruk (citrommal ízesített italok) is hasonlóak voltak. Így a név Mathisen általi használata egy jól ismert védjegy kihasználása volt, ami károsíthatta annak megkülönböztetőképességét, és védjegyhígtáshoz vezethetett.

A módosított JALLAXXXXXX névvel kapcsolatban a Coca-Cola az alábbiakkal érvelt:

- a Mathisen világosan azt közölte a médiával, hogy az X betűk a „Sprite” szót helyettesítik; és
- az emberek valószínűleg úgy értelmezik az X betűket, mint a Sprite szó cenzúrázását. Ezért a JALLAXXXXXX szó a JALLASPRITE folytatásaként értelmezhető, ami
- egy másik fél hírnevének kizsákmányolása, és
- a Mathisen termékének a hirdetése a Coca-Cola jól ismert védjegyének a társításával.

A Coca-Cola azzal érvelt, hogy az ideiglenes intézkedés szükségessége főleg a SPRITE védjegyével társult hírnév és goodwill fokozott károsodásán alapszik, ami tovább növekedne, ha a Mathisennek megengednék, hogy továbbra is használja a JALLASPRITE vagy a JALLAXXXXXX nevet.

A Mathisen azzal érvelt, hogy nem bitorolt semmilyen védjegyjogot, és nem sértette a piacvédő törvény 25. cikkét. Azzal is érvelt, hogy nem áll fenn az összetévesztés kockázata a SPRITE és a JALLASPRITE (vagy JALLAXXXXXX) név között, és hogy a Coca-Colának nem volt alapja a JALLAXXXXXX megjelölést cenzúrázásnak értelmezni. Ennek megfelelően a Mathisen azzal érvelt, hogy nem volt alapja az ideiglenes intézkedésnek.

A bíróság döntése szerint az ügy három eltérő helyzeten alapult:

- JALLASPRITE címkével ellátott palackok eladása;
- olyan palackok eladása, amelyeken a JALLASPRITE feliratú címkét JALLAXXXXXX védjegyű címkével fedték be; és
- JALLAXXXXXX címkékkel ellátott palackok eladása.

Azzal a helyzettel kapcsolatban, amikor a palackok és a hirdetések még mindig JALLASPRITE védjeggyel voltak jelölve, a bíróság megállapította, hogy a Mathisen elegendő erőfeszítést fejtett ki annak érdekében, hogy megszüntesse ezt a használatot, és így nem volt szükség ideiglenes intézkedésre. Ezért a bíróság nem foglalkozott részletesebben a JALLASPRITE védjegy használatával, majd megállapította, hogy az a gyakorlat, amikor a palackokra közvetlenül nyomtatott JALLASPRITE nevet elfedték egy papírcímke ráragasztásával, nem igényelt ideiglenes intézkedést. Maguk a palackok sötét üvegből készültek, és határozott erőfeszítést igényelt volna a ráragasztott címkék eltávolítása, valamint az elfedett eredeti nyomtatott név elolvasása. Ez minimális kockázatot jelentett, és nem indokolt ideiglenes intézkedést.

Így lényegileg megszűntek ennek az ellentétnek a védjegyszempontjai. A JALLAXXXXXX név nem emlékeztet a SPRITE névre, és ha a Mathisen úgy dönt, hogy italát JALLAXXXXXX védjeggyel látja el, kezdetben nem lenne probléma. A Coca-Cola szempontjából gondot okozott, hogy a JALLAXXXXXX szándékosan utalt a Coca-Colával való ütközésre, és megfontoltan utalt annak cenzúrázó jellegére. Ez játék volt a Coca-Cola védjegyével, és ellentézett a tisztességes piaci gyakorlattal. Ilyen szempontból a bíróság egyetértett a Coca-Colával az ügy előtörténete és azon konkrét nyilatkozatok alapján, amelyeket a Mathisen vállalat igazgatótanácsának elnöke a sajtónak adott.

A bíróság megállapította, hogy a Coca-Cola észszerű valószínűségét igazolta annak, hogy a JALLASPRITE név bitorolta a SPRITE védjegyet, és hogy a Mathisen:

- egyértelműen elismerte a sajtó számára, hogy a JALLAXXXXXX megjelölésben az X betűk a „Sprite” szót helyettesítik;
- a médiumokban egy olyan palack képét használta, amelyen a JALLASPRITE védjegyhez egy „Sued” (szarvasbőr) feliratú címke volt hozzáragasztva;
- az ütközést úgy mutatta be, mint amely egy helyi termelő és egy nagyvállalat között zajlik; és
- az ütközést a médiumokban általában stratégiaileg használta.

Ezeknek a megállapításoknak az alapján a bíróság szükségét látta annak, hogy Coca-Cola elkerülje a további károsodást. Ezért elrendelte a Mathisen ellen az ideiglenes intézkedést a JALLAXXXXXXX név használatának eltiltásával.

Olaszország

Az olasz szellemi tulajdoni törvényt 2019 márciusában módosították, és ezzel tágították a szabadalmak és védjegyek által adott oltalmat, egyúttal harmonizálták az olasz szellemi tulajdoni törvényt az európai törvényekkel. A legfontosabb változásokat röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

a) Szabadalmak

Az európai szabadalom megerősítése által nyújtott olaszországi oltalom tiltani fogja a szabadalmazott vagy a szabadalmazott eljárással közvetlenül előállított termék jogosulatlan harmadik fél általi tárolását, ha a tárolás későbbi eladás céljára történik abban az országban, ahol a szabadalom hatályban van.

Egy jogosulatlan harmadik fél csak akkor végezhet kísérleteket a szabadalmazott találmánnyal kapcsolatban, ha ezek a kísérletek magára a találmányra vonatkoznak, de nem végezhet kísérleteket, ha a találmányt arra használja fel, hogy lehetővé tegye a kísérletek végrehajtását (kutatási munka).

b) Védjegyek

Eltörölték a védjegy lajstromozásának azt az eddigi követelményét, hogy a védjegyet praktikusán kell ábrázolni. Így lehetővé vált új típusú, „nem szokásos” védjegyek, például hangvédjegyek, illatvédjegyek vagy fényvédjegyek lajstromozása, ha úgy reprodukálhatók a védjegylajstromban, hogy az oltalom tárgya egyértelműen meghatározható. Olaszországban is bevezetik a bizonylati védjegyet. Ez a védjegy típusú termékek vagy szolgáltatások bizonyos jellemzőit (így minőségét, jellegét vagy eredetét) tanúsítja. Természetes és jogi személyek egyaránt kérhetik.

Megerősítik a híres védjegyek oltalmát, mert lehetővé teszik az olyan védjegyek akár nem disztinktív használatának a tilalmát, amelyek azonosak a híres védjeggyel vagy ahhoz hasonlóak.

Lehetővé válik a bitorló termékek lefoglalása a határon akkor is, ha a termékek a vámhatóságon keresztül külső tranzitba kerültek.

A védjegytilrési eljárásban a használat hiányát korábban a védjegy érvényességét megtámadó félnek kellett bizonyítania. A módosított törvény szerint a védjegy tulajdonos felelőssége annak bizonyítása, hogy használat történt. Ezért fontos, hogy a védjegy tulajdonosok az idő előrehaladásával bizonyítékot gyűjtsenek a használatról.

Spanyolország

A Barcelonai Fellebbezési Bíróság 2019. február 8-án megerősítette az 5. sz. Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 2018. januári döntését, amely kinyilvánította, hogy az 1 472 156 sz. ('156-os) európai szabadalom (2 260 626 sz. spanyol szabadalom) és az 1 808 382 sz. ('382-es) európai szabadalom (2 407 963 sz. spanyol szabadalom) – amelyek a Nescafé DOLCE GUSTO kapszuláira vonatkoznak – érvényes, és a *Fast Eurocafé SA* (Fast Eurocafé) bitorolja azokat.

a) Tények

A *Société des Produits Nestlé, SA* (Nestlé) tulajdonosa a '156-os és a '382-es európai szabadalomnak, amelyek a jól ismert NESCAFÉ DOLCE GUSTO rendszerű kapszulákat védik.

Az EP '156-os szabadalom 1. igénypontja:

1. Kapszula, amely arra van tervezve, hogy egy extraháló készülékben nyomás alatt egy folyadék befecskendezésével extraháljunk, amely készülék tartalmaz egy ital előállítására szolgáló anyagot, és magában foglal egy olyan zárt kamrát, amely az említett anyagot és egy eszközt tartalmaz, amely lehetővé teszi, hogy az említett kapszula kinyíljon alkalmazásának időpontjában, és lehetővé teszi, hogy az említett ital kifolyjon, *azzal jellemezve*, hogy a nyitást a nyitó eszköz viszonylagos kezelése útján érzük el a zárt kamra visszatartó falával, és a viszonylagos kezelést a kamrában a folyadéknyomás emelésének hatásával végezzük.

A '382-es európai szabadalom szövege nagyon hasonló.

2015 május óta a Fast Eurocafé importált és árusított olyan italkapszulákat, amelyek összeegyeztethetők a NESCAFÉ DOLCE GUSTO rendszerével.

2016. januárban a Nestlé bitorlási pert indított a Fast Eurocafé ellen a fentebb említett szabadalmak alapján. Abban az időben Fast Eurocafé két eltérő típusú kapszulát vitt piacra:

- V_1 kapszulákat, amelyek közepükön nyíltak ún. átmenő nyílásokon keresztül; és
- V_2 kapszulákat, amelyek a széleken nyíltak (ún. „ V nyílásokon” keresztül), és ugyanolyan nyílásokat mutattak, mint a V_1 kapszulák.

A Nestlé fő érvei arra vonatkoztak, hogy a V_1 és a V_2 kapszulák a '156-os és a '382-es európai szabadalmak oltalmi köre alá esnek.

A Fast Eurocafé érvei a következők voltak:

- A Nestlé-szabadalmak érvénytelenek újdonság és feltalálói tevékenység hiányában a technika állásához tartozó hét dokumentumra tekintettel.
- A szabadalmakat nem bitorolta, mert:
 - a V_2 kapszulák V nyílásai nem kívánták meg, hogy a kapszulák felső részét elszakítsák vagy átlukasszák; csak arra volt szükség, hogy a visszatartó falat elválasszák/elmozdítsák; és

- a V_2 kapszulák közel 20%-ánál jelen levő nyílásokon keresztül nem folyt jelentős mennyiségű ital.
- A V_1 kapszulák nem voltak forgalomban, amikor a keresetet benyújtották.
- A nem bitorlás bizonyítása érdekében a Fast Eurocafé mindkét szabadalom oltalmi körét korlátozó módon értelmezte – nevezetesen azzal érvelt, hogy bár a '156-os európai szabadalom 1. igénypontja nem állítja, hogy nyitómechanizmusának szakítania vagy lyukasztania kell a zárt kamra vékony hárttyáját, az igénypontot úgy kell értelmezni, mintha ezt állítaná. Továbbá a Fast Eurocafé azt állította, hogy a '382-es európai szabadalom 1. igénypontját, amely nem határozta meg a szakítási jellemzőt, nagyon korlátozó módon kell értelmezni.

b) *Döntések*

Az 5. sz. Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 2018. január 9-én azt nyilvánította ki, hogy a Nestlé mindkét szabadalma érvényes, és a Fast Eurocafé bitorolja azokat.

A Fast Eurocafé a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál fellebbezett a döntés ellen. A Nestlé szembehelyezkedett a fellebbezéssel.

2019. február 8-án a fellebbezési bíróság elutasította a Fast Eurocafé fellebbezését, és megerősítette a kereskedelmi bíróság döntését.

A fellebbezési döntés legrészletesebben a szabadalmak oltalmi körének értelmezését tárgyalta, amivel kapcsolatban a felek ellentétes véleményen voltak.

A fellebbezési bíróság kinyilvánította, hogy az igénypontokat a leírás szerint kell értelmezni. Minthogy a '156-os európai szabadalom 1. igénypontja nem írja elő, hogy a kapszulákat szakítani vagy lyukasztani kell, hanem csupán annyit mond, hogy a nyílás bármilyen alakú vagy mechanizmusú lehet (amelyek közül az igénypont többet említ), a bíróság azt állapította meg, hogy az igénypont Fast Eurocafé általi értelmezése helytelen volt.

A '382-es európai szabadalom 1. igénypontjával kapcsolatban a bíróság úgy gondolta, hogy bár az igénypont meghatározza a szakítási jellemzőt, minthogy a leírás kimondottan állítja, hogy a „szakítás” szót tágan kell értelmezni, a Fast Eurocafé értelmezése indokolatlan.

Így a fellebbezési bíróság megerősítette, hogy a V_1 és a V_2 kapszulák a szabadalmak oltalmi köre alá esnek. Ezzel a döntéssel a bíróság megerősítette az ideiglenes intézkedésre vonatkozó eljárásban ebben az ügyben 2017. május 18-án *prima facie* hozott döntését, amikor engedélyezte a Nestlé által kért ideiglenes intézkedést.

A fellebbezési bíróság, miután mélyrehatóan elemezte a mindkét fél által benyújtott bizonyítékokat, döntésében a következőket állapította meg:

- Még ha a V_2 kapszulák V nyílásai nem szakítják vagy lyukasztják is át a hárttyát, és a Fast Eurocafé azon érve, hogy csak a hárttya egyszerű elkülönítése történt, helyes volt, a kapszuláknak ilyen módon való nyitása a Nestlé szabadalmainak oltalmi köre alá esik, minthogy – még a hárttya szakítása vagy lyukasztása nélkül is – lehetővé

vált a kapszula nyitása úgy, hogy az ital ki tud folyni, ami meggátolja a keresztiszennyeződést.

- A bíróság megállapította, hogy az átmenő lyukak is a szabadalmak oltalmi köre alá esnek, mert a vékony hártya kilyukad, még ha csak minimális mértékben is, és ez lehetővé teszi az ital kifolyását.

A Fast Eurocafé által benyújtott megsemmisítési keresetek ügyében a fellebbezési bíróság teljes mértékben elutasította az alperes érveit, megállapítva, hogy a szabadalmak az ellenkeresetben megjelölt technika állásához viszonyítva érvényesek.

Szingapúr

A szingapúri parlament 2017. február 28-án elfogadta a szabadalmi törvény módosításának tervezetét, amely 2020. január 1-jén lép hatályba. Az alábbiakban röviden ismertetjük a törvény legfontosabb két változását.

- Megszűnik az a lehetőség, hogy egy szabadalmi bejelentő találmányát először külföldön jelentse be, és az ott kapott eredmény alapján kérje szingapúri bejelentésének kiegészítő vizsgálatát. Ez a rendelkezés egyaránt vonatkozik a 2020. január 1-je utáni nemzetközi bejelentési nappal rendelkező és Szingapúrban nemzeti szakaszba lépő PCT-bejelentésekre, a 2020. január 1-je után benyújtott nemzeti bejelentésekre, valamint a 2020. január 1-je utáni uniós elsőbbséggel benyújtott bejelentésekre.
- Az új törvény bevezette a 12 hónapos türelmi időt az eddigi hat hónapos türelmi idő helyett. Ennek megfelelően a feltalálótól származó nyilvános közlés nem újdonságrontó, ha a bejelentés napja előtti 12 hónapon belül jelenik meg.

Szlovákia

Szlovákiában 2015-ben védjegyügyekben új eljárási szabályokat vezettek be, és ezt követően bizonytalanság uralkodott azzal kapcsolatban, hogy egy bíróság előzetes eljárásban elrendelhet-e ideiglenes intézkedést tartós hatással.

2015 előtt egy bíróságnak nem volt lehetősége kiadni ideiglenes intézkedést anélkül, hogy önműködően el ne rendelt volna a felperes számára perindítást az alperes ellen (rendszerint a bírósági határozat kiadását követő 30 napon belül). Ha a felperes ezt elmulasztotta, az ideiglenes intézkedés megszűnt hatályban lenni.

2015-ben azonban az új eljárási szabályok bevezették tartós intézkedések elrendelésének lehetőségét ideiglenes eljárásokban is. Annak ellenére, hogy az új eljárási szabályok kifejezetten kizárják szellemi tulajdoni ügyekben tartós hatású intézkedések kiadásának lehetőségét, számos védjegyügyben fontos intézkedéseket rendeltek el ideiglenes eljárásokban.

Ezekben az ügyekben elegendő volt, ha a felperes keresetének helyt adtak az előzetes eljárásban, és tartós eltítást ért el az alperes ellen, nem volt szükség érdemi tárgyalásra. Az

alábbi ügyben a Szlovák Legfelsőbb Bíróság határozottan elítélte a kerületi bíróságoknak ezt a gyakorlatát.

Egy szlovák elsőfokú bíróság tartósan eltiltotta az alperest attól, hogy a felperes nevében bármilyen cselekedetet végezzen, különösen a vállalat lajstromozott védjegyeivel kapcsolatban. Az eltiltást az előzetes eljárás folyamán rendelte el a bíróság.

E döntés meghozatalakor a bíróság azon a véleményen volt, hogy a felperes elegendő bizonyítékot nyújtott be annak igazolására, hogy az ügy valóban sürgős volt, és ezért a bíróság meghozta a kért intézkedést. A határozat rámutatott, hogy az alperes, annak ellenére, hogy elbocsátották igazgatói állásából, aláírt egy szerződést, amelynek értelmében a felperes védjegyét át szándékoztak ruházni a második alperesre, ami végül helyrehozhatatlan kárt okozott volna a felperesnek.

A fellebbezési bíróság fenntartotta az elsőfokú döntést. Ezután az alperes rendkívüli fellebbezést nyújtott be a legfelsőbb bíróságnál azzal érvelve, hogy a fellebbezési bíróság nem tekintette fontosnak az alperes kifogását az elsőfokú bíróság döntése ellen, és így megsértették tisztességes tárgyalásra vonatkozó jogát (mert nem volt lehetősége a szokásos érdemi tárgyaláson érveinek kifejtésére).

A legfelsőbb bíróság megerősítette, hogy az alperesnek joga volt rendkívüli fellebbezést benyújtani. Az ügy megvizsgálása alapján hatályon kívül helyezte az alsófokú bíróságok döntéseit, és kifejtette, hogy a rendkívüli fellebbezés megengedett minden olyan esetben, amikor egy fellebbezési bíróság olyan fellebbezés ügyében dönt, amely előzetes eljárásban engedélyezett tartós eltiltásra vonatkozik. Ugyanakkor úgy döntött, hogy amikor szellemi tulajdoni jogokra vonatkozik az eltiltás, a bíróság köteles elrendelni, hogy a felperes az eltiltó rendelkezés kiadása után bizonyos időn belül bírósági eljárást kezdeményezzen. Ha a felperes ezt elmulasztja, az eltiltás hatályát veszti.

Döntésében a legfelsőbb bíróság kifejtette, hogy szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó előzetes eljárásokban a bíróságnak nincs jogi alapja arra, hogy tartós eltiltást rendeljen el. Ha egy felperes szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó előzetes eljárásban eltiltást kér, a bíróság csak ideiglenes intézkedést hozhat, és a felperesnek egy adott határidőn (rendszerint 30 napon) belül jogi eljárást kell indítania. Ennek megtörténte után a bíróságnak érdemi tárgyalást kell tartania, és tartós eltiltást csak akkor rendelhet el, ha az ügy érdemét kellően megtárgyalták.

Ezenkívül megállapította, hogy sem az elsőfokú bíróság, sem a fellebbezési bíróság döntése nem engedte meg az alperesnek, hogy gyakorolhassa tisztességes tárgyalásra vonatkozó jogát, és leszögezte, hogy amennyiben ilyen komoly eljárási hiba történik, észszerűnek fogja tekinteni a rendkívüli fellebbezést, és azt engedélyezni fogja.

A WIPO 2018. évi jelentése

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (World Intellectual Property Organization, WIPO) 2018. évi jelentésében közölte, hogy 2018-ban 253 000 PCT-bejelentést nyújtottak be a PCT-egyezmény 149 tagországából, ami az eddigi legmagasabb számértéket jelenti. E bejelentések 50,5%-a Ázsiából, 24,5%-a Európából és 23,1%-a Észak-Amerikából származik. A 2018. évi bejelentések száma a 2017. évihez képest 3,9%-kal növekedett.

A legtöbb, 56 142 PCT-bejelentést 2018-ban az Amerikai Egyesült Államokban nyújtották be. A következő Kína volt 53 345 bejelentéssel, majd sorban Japán következett 49 702, Németország 19 883 és Dél-Korea 17 014 bejelentéssel.

A PCT-bejelentések száma 2018-ban a legjobban, 27,2%-kal Indiában növekedett, utána következik Finnország 14,7%-kal. E két országot Kína követte 9,1%-kal és Dél-Korea 8%-kal.

A PCT-bejelentések vezető műszaki területe 2018-ban a digitális kommunikáció és a számítógép-technológia volt, az összes PCT-bejelentés 8,6%-ával, illetve 8,1%-ával. Ezeket követte az elektronika 7%-kal, az orvostechológia 6,7%-kal és a szállítás 4,6%-kal.